

క సి కోరి క

by s_sasank1@yahoo.co.in
Telugu lipi conversion by
modc2002@yahoo.com

అక్కడ కొద్దిగా చీకటిగా ఉంది. సన్నగా వెన్నెల వెలుతురు పడుతోంది.

"అబ్బ పెళ్లి అయ్యాక ఇంకా అందంగా కనపడుతున్నావు" అన్నాడు అతను.

"చాల్లే వూరుకో మరీను నువ్వు" సన్నగా నవ్వుతూ అంది పిశాలాక్షి.

ఇద్దరూ చాలా దగ్గరగా నిలబడి ఉన్నారు. మేడ మీద నీళ్ళు టాంక్ పక్కగా నిలబడి ఉన్నారు. ఆ సన్నని వెలుతురుతో.. అతని చేతులు పిశాలాక్షి శరీరంపై ఎక్కడెక్కడో తారట్లాడుతున్నాయి. అంత చీకట్లో కూడా ఆమె శరీరం పచ్చగా మెరుస్తూ కనపడుతోంది. మంచి పొడుగు, అందుకు తగ్గ లావు కావడంతో, ఆచ్ఛాదన

తేసి ప్రదేశం తో ఆమె శరీరం , వెన్నెల పడ్డ ప్రతి చోటా
మెరుస్తూ కనపడుతోంది.

"ఏమన్నా సరే ఈ సారి మాత్రం నిన్ను వదిలేది లేదు. నా
వల్ల కాదు" పంతంగా, బతిమాలుతున్నట్టుగా
అంటున్నాడు అతను.

"ఆ ఎవరైనా చూసారంటే"

"అదీ పెద రాయుడు గారి కోడలి వంటిపై నువ్వు చేయి
వేసినట్టు ఎవరైనా చూస్తే ఇక నీ పని అంతే. కాళ్ళూ
చేతులూ పిరగ్గొట్టి గాసి వదలరు" నవ్వుతూ
హెచ్చరించింది పిశాలాక్షి.

"వాళ్ళ కోడలు కాక ముందే ఈ అందం అంతా నాకు
సొంతమైనదే అని చెప్పతాలే. మీ ఆయన కంటే ఎక్కువగా
నీ వంట్లో అణువణువూ నేనే తడిమి తడిమి ఎంగిలి చేసి
పెట్టానని చెప్పతాను వాళ్ళందరికీ" అంటే బింకంగా
అన్నాడు అతను.

"చూడబోతే నువ్వు నన్ను అలాగే అల్లరి చేసేటట్టు
ఉన్నావు. అందరూ వచ్చేస్తున్నట్టున్నారు...ఇంక ముహూర్తం
టైం అవుతోంది.. నడుపు" అంది పిశాలాక్షి

"పిశాలా.. ఈ సారి మాత్రం నా సరదా తీర్చకుండా వెళ్ళవద్దు" బతి మాలుతున్నాడు

"ఎన్నిసార్లు తీర్చలేదు? నీకేనా నాకు మాత్రం ఉండదా? చాలా కాలం అయింది - కానీ ఇక్కడ ఎలా? ఈ పెళ్ళి హడావిడిలో ఎవరైనా చూస్తే ఇంకేమన్నా ఉందా? అర్థం చేసుకో ... నాకు ఇష్టం లేకనా?" నచ్చ చెపుతున్నట్టు గా అంది పిశాలాక్షి.

చిన్నగా శబ్దాలు వాళ్ళ ఇద్దరి మధ్యా ... అతని చేతులు ఆమెను ఎక్కడెక్కడో తడుముతున్నాయి.

"అబ్బి పూరుకోమన్నానా ..వదులు.. వ్.. పినపు కదా చెప్పిన మాట" గోముగా అంటోంది.

"అబ్బి ఇంత గట్టి పడ్డాయేమిటి? కొద్దిగా పెద్దపి కూడా అయ్యాయి కదా" అన్నాడు..

"ఆ.. ఇప్పుడు ఆయన చేతుల్లో నతిగి బాగా సాగాయలే" నవ్వుతూ అంది.

"ఏమో మీ ఆయన చేతుల్లో సాగాయో...లేక అక్కడ ఇంకెవరి చేతుల్లో అన్నా పడ్డాయో"

"తంతాను పోనీలే కదా - ఏదో పెళ్ళికి ముందు నుంచి మన మధ్య పరిచయం ఉంది కదా అని వూరుకుంటుంటే... నన్నే అంటున్నావా" కసురుకున్నట్టుగా అంది.

"అబ్బా సరదాగా అన్నాలే అంత కోప్పడకు"

"చాల్లే .. మరీ లోకువ అయి పోయాను ... నీ మీద మోజు పడడం వల్లే కదా ఈ లోకువ?" కినుకగా అంది.

"ఊరుకుందూ..సరదాగా ఇలాంటివి అంటానని తెలుసుగా.. ఆ ఇదిగో ... ఈ కోపం తో ఈ సారి కూడా పస్తు పెట్టి వెళ్ళేవు సుమా" అన్నాడు అతను

"చూద్దాం లే"

"చూద్దామంటే కాదు ఏదో ఒకటి చేయాల్సిందే"

"వీలు కుదరానీ కదా ముందు ఈ పెళ్ళి వాడాపిడి తగ్గనీ ... ఎలాగూ నాలుగు రోజులు ఉంటాను కదా ... రేపో

ఎల్లండో నా మరిది రవి కూడా వెళ్ళి పోతాడు. అప్పుడు ఆలోచిద్దాం" అంది పిశాలాక్షి.

"అవును కదూ మధ్యలో కాపలాగా నీ మరిది ఒకడు ... ఒక్కదానిపే రావచ్చు కదా?"

"ఏమి చెయ్యను అప్పటికీ చెప్పాను తనకు వీలు కాక పోతే నేనొక్కదాన్నే వెళ్ళి వస్తాను అని. వినలేదు. వెంట తోడుగా తనని పంపాడు"

"కుర్రాడే కదా - తన కన్నుగ పులే వా?" అన్నాడు

"కుర్రాడా? ఏం కాదు. పేరుకు ఈయనే ఇంటికి పెద్ద గాని పెత్తనమంతా దాదాపు అతనిదే పనులన్నీ అతనే చక్కబెడుతూంటాడు" అంది

"అలాగా ఇంతకీ మంచోడేనా?" ఆడిగాడు

"ఆ ఫర్వాలేదులే" అంది

"అదే మీటి అలా అంటున్నావు"

"ఆ మీ మగాళ్ళ బుద్ధి అంతా ఒకటే కదా"

"ఏం నీతో కూడా ఏదన్నా" ఆపేసాడు మాట.

"ఛీ ఛీ అదేం లేదు ... చాలా గౌరవం నేనంటే. కానీ మరీ అంత బుద్ధి మంతుడే మీ కాదు, గ్రంథ సాంగుడేనని వూర్లో చెప్పుకుంటారు. తనకి పెళ్ళి అయింది. అయినా మీ మగాళ్ళకు చీలక కొట్టుళ్ళు ఉండాల్సిందే కదా. ఏదో ఆ పొలం లో ఎవరె వరితోనో సాగిస్తుంటాడంట"

"ఏమోలే నీ మీద కూడా కన్ను పడిందేమో చూసుకో మరీ జాగ్రత్త అసలే ఒక్కదానిపే వెంట వచ్చావు. వెళ్ళేలోగా ఏమన్నా అవుతుందేమో జాగ్రత్త" అల్లరి గా అన్నాడు అతను.

"ఛీ ఆపు. నేను తనకు వదినని. అంత ధైర్యం లేదులే తనకు నా జోలికి వస్తే వూరుకుంటానా" అంది కోపంగా.

"సర్లే తన గొడవ మనకెందుకు గానీ తను వెళ్ళే వరకు ఓపిక పట్టాలంటే కష్టం ఏదో విధంగా మార్గం చూడు"

"సరే చూద్దాం ఎక్కడన్నా వీలవుతుందేమో అలోచించి చెప్పతాలే. పెళ్ళిలో నువ్వు మరీ చనువు చూపకు ఏదో తెలిసీ తెలియని మనిషి లానే వుండు" చెప్పింది

"అలాగేలే ముందు నేను వెళ్తాను. తర్వాత నువ్వు రా కొద్ది సేపు ఆగి" అని తను వెళ్ళాడు.

కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. ఇక బయలుదేరడానికి అన్నట్టు నెమ్మదిగా మెల్లవరకు వచ్చింది. ఎందుకో అనుమానం వచ్చి మెల్ల పక్కన నీళ్ళటాంక్ ఇవతలి పక్కగా చూసింది. ఆ సన్నని చీకటిలో ఎవరో నిలబడి ఉన్నట్టు కనిపించి గుండె ఆగినంత పని అయింది.

"ఎవరు?" వణుకుతున్న గొంతుతో చిన్నగా అంది.

ఎటువంటి సమాధానం రాలేదు అటునుంచి

"ఎవరంటే మాట్లాడరేం?" కొద్దిగా గొంతు హెచ్చించి అడిగింది. మనసులో భయం - ఎవరు అక్కడ ఉంది - తమ ఇద్దరి మాటలు పిన్నారా? ఏమౌతుంది తన జీవితం - ఇక్కడితో అల్లరి పాలయిపోతుందా? ఈ పిపత్కర పరిస్థితినుంచి ఎలా బయట పడాలి? ఏమి మాట్లాడకుండా

వెళ్ళి పోతే - తనెవరో గుర్తు పట్టకుండా ఉంటారు కదా?
లేదా ముందే గుర్తు పట్టి ఇంత వరకూ నీలబడి
ఉన్నారేమో - ఇలా పరిపరి పీడాల పోతోంది ఆలోచన.

ఆలోచనలలో వుండగానే ఆ ఆకారం నెమ్మదిగా కదిలి
ముందుకు వచ్చింది. ఆ చీకటిలో సన్నగా పొడవుగా
కదులుతూ వస్తున్న మనిషి ఎవరో మగతనే. దగ్గరికి
వచ్చేటప్పుడు అతని మొహం పై పడుతున్న వెన్నెల పడి -
ఎవరో తెలిసిన మనిషే అని మనసు చెపుతుంటే పరీక్షగా
చూసింది.

ఎవరు ... ఓహ్ ... తనలాగా ఉందే ... భగవాన్ ... తను
కాకుండా వుంటే బాగుండు

దేవుడా నిజం - తనే ఇక్కడే నేల లోకి కూరుకు పోతే
బాగుండు ఓహ్ ... తను గుర్తు పట్టాడో లేదో ... చీకట్లో
వెళ్ళి పోదామా - దగ్గరకు వచ్చేలోపులో

దగ్గరకు వచ్చేసాడు - ఎలా వెళ్ళడం? ఏమి చెయ్యాలో?

దగ్గరకు వచ్చి నులుచున్నాడు.

"నువ్వు ఊ నువ్వా" తడబడుతున్న గొంతుతో భయంగా
అదురుతున్న గుండెలు చీక్కబట్టుకుని
"ఇక్కడున్నావేమిటి?" అడిగింది, ఎందుకైనా మంచిది
అసలు మా ఇద్దరినీ చూసాడో లేదో చూసినా తమ
మాటలు వినక పోతే తనకు ఏమీ అర్థం కాక పోతే ఏదో
ఒకటి నచ్చ చెప్పవచ్చు అనే ఉద్దేశంతో.

"సిగరెట్ కాల్చుకుందామని వచ్చాను" అన్నాడు

"అలాగా సరే పెళ్ళి మొదలవుతున్నట్టు ఉంది కిందకు
వెళ్ళు" అంది.

"అయిపోయిందిలే వెళ్దామనే బయలుదేరాను ఈ లోగా నువ్వు
కనపడే సరికి ఆగాను" అన్నాడు.

అంటే ----- బహుశ తమ మాటలు ఏమీ వినలేదేమో అనే
ఆశతో చీన్నగా తడబడుతున్న గొంతుతో "ఆరేసిన
బట్టలు ఉన్నాయని ...అదే మేడపై ఆరే సాము తీసుకు రమ్మని
చెపితే వచ్చాను" అంది.

"ఓ బట్టలా ? ఏవీ ఎక్కడా? ... ఓవ్ ఇందాక కాకి వచ్చిందిలే ... ఎత్తుకెళ్ళి ఉంటుంది" అన్నాడు పెటకారం సిండిన గొంతుతో.

మొహం మీద ఛెళ్ళున కొట్టినట్టు అయింది. అంటే తను అంతా చూడడం పినడం అయిందన్న మాట.

"సరే సరే నేను వెళుతున్నను - తొందరగా వెళ్ళాలి" ఏదో అనేస్తూ కిందకు దిగుతుంటే.

తను మొదటి మెట్టు మీద ఉండగా "వదినా" అని పిలిచాడు

"ఏమిటి రవి ?" భయంగా వెనక్కు తిరిగి అడిగింది.

"కొద్ది సేపు ఆగి రమ్మని చెప్పాడు కదా - ఎందుకైనా మంచిది కొద్ది సేపు ఆగి వెళ్ళకూడదూ" పెటకారం నవ్వు కొంటెతనం అన్నీ కలగలిపిన గొంతుతో అన్నాడు.

సిగ్గుతో రక్తమంతా మొహం తోకి పొంగుకొచ్చినట్టు నరలన్నీ చిట్లి పోతున్నట్టు అనిపించింది ఒక్క ఊణం ... అంటే మొత్తం తనకు అర్థమైంది అన్నమాట.

"ర పి ఊ పసి ఉంది వెళుతున్నా" కంగారు కంగారుగా
అనేసి మెట్లు దిగింది.

వెనక చిన్నగా తను నవ్వుతున్నట్టు అనిపించింది. ఏమిటి
దొరికి పోయానని పెటకారమా ఇక ముందు ఏమి జరగ
బోతోంది? పరి పరి విధాల ఆలోచనలు మనసును చుట్టు
ముడుతుంటే పరుగెడుతున్నట్టుగా వెళ్ళింది.

ఇంకా ఉంది ...

క సి కోరి క - పార్ట్ 2

by s_sasank1@yahoo.co.in
Telugu lipi conversion by
modc2002@yahoo.com

తడబడుతున్న అడుగులతో గుండెలు చీక్కబట్టుకుని
హడాపడిగా కిందకి దిగింది విశాలాక్షి.

"ఎక్కడికి వెళ్ళావే విశాలా ఇప్పటిదాకా? పెళ్ళి వాళ్ళకి
పెట్టాల్సిన పట్టుబట్టలు ఏ suitcase లో పెట్టానో
కనపడడం లేదు" వరుసకు మేనత్త అయ్యే ఒకామె
అడిగింది.

"ఓ ఇక్కడికే వెళ్ళాను" వినీ వినపడనట్టు అంటూ

"అదే ఆ వెండి సామాను సర్దిన bag లోనే పెట్టాము కదా"
అంది విశాల.

"నా మతి మరుపు మండా - అవును కదూ - మర్చిపోయాను. ఆ ఒక్కటి వదిలి అన్నీ వెదికాను" అనుకుంటూ ఆపిడ ఆ గదిలోకి వెళ్ళింది.

నుదుటన పట్టిన చెమటకు జారిన ముంగురులు అతుక్కుని పోతుండడంతో ఎడమ చేత్తో వాటిని పైకి తోసుకుంటూ మెట్ల మీద చప్పుడైతే అటు చూసింది. మెట్లు దిగి వస్తూ రవి కనిపించాడు.

తన కళ్ళలోకి చూడడానికి ప్రయత్నించింది. ఏమన్నా అర్థమౌతుందేమో తన మనసులో ఏముందోనని. కానీ ఒక్క క్షణం మాత్రమే కళ్ళ కలుసుకున్నాయి. అతను వెంటనే చూపులు తిప్పేసుకుని ఏదో పని ఉన్నట్టు వేరే పక్కకి వెళ్ళి పోయాడు.

తన మొహం లో భావాలే మీటో కనపడతాయని చేసిన ప్రయత్నం ఫలించలేదు. ఇప్పుడు ఏం జరగబోతోంది? తనేం అడుగుతాడు? ఏం సమాధానం చెప్పాలి? అన్న సందేహంతో సతమతమౌతోంది.

ఆ బాధలో ఉండి పెళ్ళి పనులలో అన్యమనస్కంగానే పాల్గొంది. మధ్య మధ్యలో రవి ఎదురు పడుతున్నాడు.

ఒక్కోసారి అతనే తప్పుకుని వెళ్ళటం, మరో సారి తను తప్పుకోవటం ఇలా జరుగుతోంది.

ఏదో ఒక సమయంలో ముఖా ముఖి ఎదురు పడితే పిషయం తేలి పోతుంది అనే ఆలోచన - మరో పక్క భయం. ఇలా సాగి పోతోంది.

పెళ్ళి అయిపోయింది. తర్వాత చిన్న చిన్న సరదాలు సాగుతున్నాయి. బంతి ఆట ఆడిస్తున్నారు. పెళ్ళి కొడుకు పెళ్ళి కూతురు చేత. దగ్గర వాళ్ళు అంతా చుట్టూ మూగారు. ఎవరి తరపు వాళ్ళు - వాళ్ళ వాళ్ళని ప్రోత్సహిస్తున్నారు.

పెళ్ళి కూతురు పక్కన నుంచుని ప్రోత్సహిస్తోంది పిశాల. ఎదురుగా పిశాలతో చీకట్లో మాట్లాడిన అతను నుంచుని అప్పుడప్పుడూ కళ్ళతో నవ్వుతూ సైగలు చేస్తున్నాడు. చుట్టూ పక్కల ఎవరన్నా పసిగడతారేమో, ముఖ్యంగా రవి వస్తాడేమో అని దిక్కులు చూస్తోంది. ఒక పక్క జంకు గానే ఉంది.

ఇదే మీ పట్టని అతను మాత్రం సైగల ద్వారా ఏమిటో చెబుతున్నాడు.

"అతనేనా?" చెప్పి పక్కగా ఎవరో నెమ్మదిగా అడిగినట్టు అనిపిస్తే వుతిక్కి పడి చూసింది. ఎప్పుడు వచ్చాడో తెలీదు. తన సైగలు గమనించి ఉంటాడు. నిశ్చేష్టతతో తన మొహం లోకి చూస్తూ అలాగే ఉండి పోయింది.

"ఎందుకంత కంగారు? అతనేనా అని అడిగాను. చీకట్లో సరిగ్గా కనపడ లేదులే" పెదాలపై చిన్న పాటి నవ్వుతో తన వంక చూడకుండా పెళ్ళి సందడిలో మునిగిన వాళ్ళ వైపు చూస్తూ ఎవరికీ వినిపించకుండా అన్నాడు.

ఏం సమాధానం లేనట్టు మూగ బోయినట్టు అలాగే ఉండి పోయింది.

"అబ్బ నేను పెళ్ళి ఏమీ పరిచయం చేసుకోనులే. ఏదో కుతూహలం కొద్దీ అడిగాను అంతే. నీన్నెదో భయపెట్టాలనో మరొకటో కాదు. ఎవరి సంతోషాలు వాళ్ళవి. నాకెందుకులే. చెప్పాలనిపిస్తే చెప్పు. అంతే. ఈ మాత్రం దానికి అలా బెదిరిపోతూ నా వంక చూస్తుంటే అందరికీ నామీద అనుమానం వస్తుంది. నన్ను ఇబ్బంది పెట్టకు" నవ్వుతూ అన్నాడు రవి.

పిశాల మొహం ఎర్రగా కందిపోయింది. తనవంక చూస్తే చాలా మామూలుగా నవ్వుతూ కనిపించాడు. ఏ విధమైన కోపం లేదు తనలో. తన కళ్ళలో కళ్ళు కలిపి తన భయం అర్థమైనట్టు స్నేహ పూర్వకంగా నవ్వాడు. చటుక్కున చూపులు పక్కకు తిప్పుకుంది.

"ఇంతకీ అతనేనా కాదా? నేనే మీ వెళ్ళి పరిచయం చేసుకోనులే నీ చిన్ననాటి మిత్రుడిని" నవ్వాడు.

"ఊ" అంది. చెప్పక తప్పక పోవటంతో.

"అంటే?" అన్నాడు.

"అతనే" అంది. మొహం దించుకుని చిన్నగా పిన్ పిన పడనట్టు.

"పేరే మీదో?" అడిగాడు

"చంద్రం " అంది ఏమిటి ఇలా అడుగుతున్నాడు? తను సిగ్గులేకుండా ఇలా చెప్పవలసిన పరిస్థితిలో వుంది అనుకుంటూ

ఎందుకై నా మంచిది అని వాళ్ళందరికీ కొద్దిగా దూరంగా ఓ పక్కకు జరిగింది. రవి కూడా పక్కకు వచ్చి నీలబడ్డాడు. అక్కడ ఇద్దరు మాట్లాడుకుంటే ఎవరికీ వినీపించదు.

"ఫర్వాలేదు బాగానే వున్నాడు" నవ్వుతూ అన్నాడు.

".. .. ."

"బాగా లేకపోతే నీకు పరిచయం ఎలా అవుతాడతే?"
కొంటే గా అన్నాడు.

మొహం ఎర్రగా అయింది - సిగ్గు, బాధ, కోపంతో. మొహం దించుకుంది.

తన మొహం వంక చూసి "sorry sorry నీన్ను బాధ పెట్టాలని కాదు ఏదో సరదాకి అన్నాను అంతే. నా సంగతి తెలుసుగా. ఏదో సరదాకి ఏడిపించడానికి అంటాను అంతే కానీ ఎవరినీ బాధ పెట్టనని"

ఏమీ మాట్లాడలేదు వేశాల.

"అబ్బ నువ్వు నేను అనే ప్రతీ మాటనీ అలా **serious**గా తీసుకుంటే నాకు మాట్లాడడానికి ఏమీ ఉండదు. నేను ఏమీ మాట్లాడకపోతే నేను ఏమీ అనుకుంటున్నానో, ఎవరికి ఏమని చెప్పతానో - ఇలా సవాలక్ష భయాలతో రోజంతా గడుపుతావు. అందుకే ఏదో **friendly**గా మామూలు పిషయం లా మాట్లాడుతుంటే ప్రతీ దానికి ఫీల్ అవుతున్నావు. ఈ పిషయం మీద నేను ఏమీ మాట్లాడవద్దు అంటే చెప్పు. ఏమీ అనను. నా మాటలతో ఏమన్నా బాధ పెడుతున్నానా?"

"లేదు లేదు" చిన్నగా తలవంచుకునే అంది

"మరి ఎందుకు ప్రతీ మాటకూ అలా ఫీల్ అవుతున్నావు?"
అడిగాడు

"ఏమీ లేదు. నాకే ఇబ్బందిగా ఉంది ఇటువంటి పరిస్థితిలో పడ్డందుకు" కొద్దిగా భయం తగ్గుతుండగా పెదాలపైకి నవ్వు తెచ్చుకుంటూ అంది.

"అంతేనా లేక ఈ పిషయం అల్లరి చేస్తాను, కోప్పడతాను - వంటి పి ఏమన్నా అనుకున్నావా మనసులో?" అడిగాడు.

"" మౌనంగా తన వంక చూసింది

"అలాంటివే మీ పెట్టుకోకు. నా గురించి నీకు తెలుసు.
ఎవరి వ్యక్తిగత విషయాలలో జోక్యం చేసుకోను. ఈ
విషయం లో కూడా అంతే. ఎవరిష్టం వారిది అంతే"
అన్నాడు

"తెలుసు" అన్నట్టు నెమ్మదిగా తల వూపింది.

"అందుకే ఎటువంటి భయాలూ పెట్టుకోకు. ఇది వరకు ఎలా
సరదాగా మాట్లాడావో అలాగే ఉండు. మరో నాలుగు
రోజులు ఉండాలి. ఇక్కడ నాకెవరూ తెలీదు సరిగ్గా.
నువ్వు ఇలా ఉంటే నాకు బోర్ కొట్టి నన్ను పట్టించుకునే
వాళ్ళు లేక నానా ఇబ్బందులు పడాలి నేను" చెప్పాడు.

"సరేలే నీకు ఏ ఇబ్బందీ రాదు ఈ వూర్లో. మా వూరు
వచ్చాక ఇబ్బంది పడనిస్తానా?" మనసంతా తేలిక
పడుతుండగా చిన్నగా నవ్వుతూ చెప్పింది.

* * * * *

ఇంకా వుంది

క సి కోరిక - పార్ట్ 3

by s_sasank1@yahoo.co.in

Telugulipi conversion

by మోహన్ (modc2002@yahoo.com)

పెళ్ళి భోజనాలు సాగుతున్నాయి. జనం వత్తిడిగా ఉంది. అందరూ అయిపోయాక దగ్గర బంధువులు మాత్రం మిగిలారు. తడవకి ఓ పదిమంది చొప్పున కూర్చుంటున్నారు. అక్కడక్కడా దాదాపు వందమంది ఒకేసారి కూర్చునేలాగా భోజనాలు ఏర్పాటు చేశారు. కాసి కొద్దిమందే వుండడంతో ఓ పదిమంది చొప్పున అక్కడక్కడా కూర్చుంటున్నారు.

అంత హడావిడితో కూడా రవి ఎక్కడ ఉన్నాడో, భోజనం చేసాడో లేదో ఆరా తీస్తోంది విశాల. పెళ్ళి ఇల్లు సందులో సిలబడి సిగరెట్ కాల్చుకుంటున్న రవినీ చూసి దగ్గరకి వచ్చింది.

"ఇక్కడ ఉన్నావా? ఇండాకటి నుంచి వెదుకుతున్నాను. భోజనం చేసావా?" అడిగింది విశాల.

"అబ్బా భోజనం ఏం చేస్తాను ఇంక - ఆ స్వీట్స్ అవీ చాలా తీన్నాను కదా - ఇంక నా వల్ల కాదు. చెయ్యలేను" అన్నాడు రవి.

"ఇంకా నయం! ఏదో కొద్దిగా పెరుగన్నం అన్నా తీసి
లేద్దువుగాని పద పద. ఈ వడాపిడిలో భోజనం చేసావో
లేదో గమనించ లేదు" అంటూ వత్తిడి చేసి భోజనాల
వద్దకు తీసుకెళ్ళింది.

భోజనాలు వడ్డించేవాళ్ళు అందరూ వెళ్ళి పోవడంతో
బంధువులలోనే కొంతమంది ఆడవాళ్ళు వడ్డిస్తున్నారు.
వడ్డిస్తున్న వాళ్ళలో ఒకామె అందరితో ప్రత్యేకంగా
కనపడుతోంది. సుమారుగా 32 ఏళ్ళు ఉండవచ్చు.
ఛామనఛాయ, గుండ్రటి మొహం అవడంతో మంచి కళగా
ఉంది. కొద్దిగా లావు. లావు అనేకంటే అందుకు తగ్గ
పొడవు ఉండడం వల్ల కొంచెం పుష్టిగా కనపడుతోంది.

మనిషి చాలా హుషారుగా ఉంది. కళ్ళు నీళ్ళలోని చేప
పిల్ల కళ్ళలా ఒక్క క్షణం స్థిరంగా ఉండక అటూయటూ
కదులుతుండడంతో మంచి హుషారైన మనిషి అని
చూసే వారికి ఇట్టే అర్థమౌతోంది. వడ్డన కోసం చీర
పైట నడుం చుట్టూ తీప్పి దోపుకోవడంతో ఆచ్ఛాదన
లేని చోట నడుము స్పష్టంగా కనపడుతోంది. పిల్లలు
పుట్టారు కాబోలు - నడుము మీద చిన్న మడత ఆమెలో
అందాన్ని మరింత ద్విగీణీకృతం చేస్తోంది.

వడ్డిస్తున్నప్పుడు ఆమె వైపే చూసి అదీ కావాలి ఇదీ కావాలి అని అడుగుతున్నాడు. ఆమె కూడా ఓపికగా తీసుకొచ్చి వడ్డిస్తోంది. కళ్ళతోనే గుచ్చుతున్నట్టున్న రవి చూపులు ఆమె గమనించింది అనుకుంటూ - "ఎవరే పిశాలా? మరిదా?" అడిగింది రవిని కళ్ళతో చూపిస్తూ అటుగా వచ్చిన పిశాలతో.

"అవును. నాతో పాటు వచ్చాడు" చెప్పింది పిశాల నవ్వుతూ.

"ఓహో రవి అన్న మాట. నాలుగు రోజులు ఉంటావా అబ్బాయ్?" అంది రవి దగ్గరకు వచ్చి పెరుగు వడ్డిస్తూ.

తన కన్నా మహాఅయితే నాలుగైదు సంవత్సరాలు పెద్దదై ఉంటుంది. అందులో అందగత్తెమో, ఆమె తనను అబ్బాయ్ అని పిలవడం రవి కి నచ్చలేదు.

"నువ్వు ఉండమంటే నాలుగైదు రోజులుండే మీ పూరంతా చూసి వెళ్తాను అమ్మాయ్" అన్నాడు రవి కొంత పెటకారంగా అమ్మాయ్ అన్న పదాన్ని వత్తి పలుకుతూ.

బీత్తర పోయింది ఆమె ఆ పెటకారాసికి. కొద్దిగా తేరుకున్నా, ఏమనాలో తెలీక రిపిసి చూస్తూ అలాగే నీలబడింది.

"మరి తేక పోతే ఏమిటి? నాకంటే మహా పెద్ద అయినట్టు అబ్బాయ్ ఏమిటి రిపి అని పిలవచ్చుగా?" అన్నాడు రిపి.

పిశాల నవ్వుతూ ఇద్దరినీ చూస్తూ "తను రమ అనీ - చిన్నప్పట్నుంచి కలిసే పెరిగాము. ఈ పక్క సందులోనే తన ఇల్లు. నాకు వరుసకి అక్క అవుతుంది" అంది.

"అబ్బో! నువ్వు చెప్పిన దానికంటే, మహా హుషారుగా ఉన్నాడే" అంది. కొద్దిగా ఆశ్చర్యం, నవ్వు కలగలిసి చూస్తూ

"ఏమిటోనండీ. ఇందాకటి దాకా బోర్ కొట్టింది. సడెన్ గా ఇప్పుడే హుషారు పుట్టుకొచ్చింది. కారణమేమి ఉంటుందంటారా?" అర్థంకానట్టు అమాయకంగా మొహంపెట్టి తన ఎదురుగా ఉన్న ఆమె చూపులలో చూపులు గుచ్చి అడుగుతూ అలాగే చూపులు కొద్దిగా పైట తప్పుకున్న ఆమె ఎద మీదకి జారాడు.

"ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు అన్నావు కదూ. తొందరగా మంచి పిల్లను వెదికి చేయండి. నాకు తెలిసిన సంబంధాలు

ఉన్నాయి చూడ మంటావే మీటి?" చీన్నగా నవ్వుతూ అడిగింది రవినుంచి చూపులు మార్చి పిశాల వైపు తీరుగుతూ.

వంగుని వడ్డించినపుడు తప్పుకున్నపైట చాటునుంచి తన అందాలు అతని కనుపిందు చేస్తున్నాయని గ్రహించింది. కానీ సడన్ గా పైట సర్దుకుంటే తన చూపులు గమనించానని ఎక్కడ గుర్తిస్తాడో. అసలే అల్లరి కుర్రాడిలా ఉన్నాడు. మరింతగా ఇబ్బంది పెడతాడేమో అన్న ఉద్దేశంతో పిశాల వైపు తిరిగింది.

"తను అంతే. గలగలా మాట్లాడేస్తుంటాడు. ఎదుటి వాళ్ళు ఏమనుకుంటారో అని అస్సలు ఆలోచించడు. ఏమీ అనుకోకు. తను సరదా మనీషి అంతే" కొంత రవిపై అభిమానం, మరో పక్క మరీ ఇంత చనువుగా మాట్లాడేస్తాడేమిటా అనే ఇబ్బందితో అంది పిశాల నచ్చ చెపుతున్న ధోరణితో.

"అర్థమౌతూనే ఉందిలే. తొందరగా పెళ్ళిచేసేస్తే ఈ స్పీడ్ తగ్గుతుంది. పూరెళ్ళేలోపులో ఏదొక సంబంధం కుదర్చక పోతే చూడు" అంది రవి.

"చాలా థాంక్స్ అండీ. మరి నా స్పీడ్ తగ్గాలంటే, నా స్పీడ్ తట్టుకునే అమ్మాయినే చూడాలి. లేక పోతే

తర్వాత తనకు కష్టం. ఆ పాపం మీకు చుట్టుకుంటుంది మరి. కొద్దిగా మరికొంచెం పెరుగు వడ్డించండి" అన్నాడు స్పీడ్ అనే మాట వత్తి పలుకుతూ.

తను అన్న మాటకి మొహం లో రక్తం గూడు కట్టుకుపోయింది రమకి. అర్థం కానట్టు నటిస్తూ ముందుకు వంగి పెరుగు వడ్డిస్తుంటే, లోనెక్ జాకెట్లో చను ముచ్చికలు తప్ప, బలంగా, భారంగా ఉబుకుతున్న పాల కుండల్ని తను ఆబగా చూడ్డం కనుకొలకులనుంచి గమనించింది రమ. ఒక చేతిలో పెరుగు మరో చేతిలో గరిట ఉండడంతో సర్దుకోవడానికి వీలుకాక ఇబ్బంది పడుతూ.

"ఆ ఇదంతా పెళ్ళికి ముందే. ఎంత మందిని చూడలేదు పెళ్ళి అయ్యాక? కుక్కిన పేనుల్లా పడుంటారు" అంది స్పీడ్ అన్న మాటను ప్రస్తావించకుండా.

"కావాలంటే చూడండి. మీ చెల్లెలు ఎవరైనా ఉంటే చూడండి. అస్సలు చూడకుండానే పెళ్ళి చేసేసుకుంటాను. మీ చెల్లి మీ అంత అందంగా లేక పోయినా ఫర్వాలేదు. మీలో సగం ఉన్నా చాలు. తృప్తిపడి చేసుకుంటాను. అప్పుడు అడగవచ్చు పెళ్ళి అయ్యాక నా స్పీడ్ ఏమన్నా తగ్గిందో లేదో. మీ చెల్లెలు అయితే అన్నీ

పిప్పి తనే ప్రీగా మీకు చెబుతుంది కదా నా గురించి ఏమీ దాచుకోకుండా" అనే సాడు రవి.

రవి మాటలు ఎటు సాగుతున్నాయో విశాలకు అర్థమైతోంది. తను మరీ అంతయిదిగా ప్రీగా మాట్లాడేస్తుంటే రమ ఏమన్నా అనుకుంటుందేమో అన్న సందేహంతో, తన మొహం లోకి చూస్తే, నిర్భాంతపడి ఏ సమాధానం చెప్పాలో, కోప్పడాలో అర్థంకానట్టు మామూలుగా నవ్వుడానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

"రవీ ఊరుకో. కొత్తా పాత లేదు నీకసలు" చిన్నగా కసురుకున్నట్టుగా అంది విశాల.

కొద్దిగా చిన్నబుచ్చుకున్నట్టుయిన రవి మొహం చూస్తే విశాలతో పాటు రమకు కూడా కొద్దిగా జాతీ అనిపించినట్టుంది. "వూరుకోవే. ఏదో సరదాగా మాట్లాడుతున్నాడు అంతేకదా. ఏమన్నా పరాయివాడా ఏమిటి? నీ మరిదే కదా!" అంది రమ చిన్నగా నవ్వుతూ.

"అబ్బ, థాంక్స్. మా వదినకు కోపం వచ్చింది అని భయపడి చస్తున్నాను. అసలు తను ఎప్పుడోకాసి కోప్పడదు. అందుకే మరీ చనువు తీసుకున్నానేమోనని భయం వేసింది" అన్నాడు రవి.

"అయినా మరీ అంత అల్లరి పనికిరాదు" అంది రమన వ్యూతూ.

"ఏమిటోనండీ మీమ్మల్ని ఇలా చూస్తుంటే (అలా అంటున్నప్పుడు పక్కకు తప్పుకున్న పైట మాటున కనిపిస్తున్న తన ఎద పొంగుల కేసి చూపులు గుచ్చుతూ) మాటలు ఆగట్లేదు. వరదలా పొంగుకు వచ్చేస్తున్నాయి" అన్నాడు రవి కొంటేగాన వ్యూతూ.

"నీ హుషారు చూస్తుంటే మా వూరి పిల్లనే కట్టబెట్టాలనిపిస్తోంది. నాలుగు రోజులు ఉంటావుగా, ఏదో ఒకటి ఖాయం చేయనూ? అప్పుడు చెబుతాను నీపని" అంది రమన వ్యూతూ.

"అబ్బే లేదండీ. రేపు వెళ్ళిపోతున్నాను" అన్నాడు రవి చిన్నగా పిశాల వంక చూసి చూపులు తీప్పుకుంటూ.

"అదేమిటి" అంది కంగారుగా పిశాల.

"నువ్వు కూడా తనతోపాటు నాలుగు రోజులు ఉంటావని చెప్పిందే పిశాల. నువ్వెళ్ళి పోతే మళ్ళీ తననెవరు తీసుకెళ్తారు?" కొద్దిగా ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అంది రమ అర్థం కానట్టు.

"లేదులేండి. నేను వుంటే అందరికీ అడ్డు (అడ్డు అనే మాట అంటూ పిశాల కేసి చూసి చూపు మరల్చుకుంటూ) అయినా నాకు ఇబ్బంది గావుంది" అన్నాడు.

కొందరికి అడ్డు అనడంతో మ్లానమైన మొహంతో తల దించేసుకుని "అత్తగారే నేను కూడా రేపే బయలుదేరతాను" అంది పిశాల.

దాంతో తను బాధ పడిందేమో తన మాటకు అసి కొద్దిగా కంగారు పడుతూ "అది కాదు వదినా. నాకు ఇక్కడ ఉండడం ఇబ్బంది గా ఉంది" అన్నాడు రవి.

పిశాల ఏమీ మాట్లాడక పోవడంతో రమ కల్పించు కుంటూ "అసలు నీకు ఇబ్బంది ఏమిటి రవీ ఓ నాలుగు రోజులు వుండడానికి? ఉండ వచ్చు కదా?" కొద్దిగా కసురు కుంటున్నట్టుగా అంది.

"సరే మీ వత్తిడి కాసి నా ఇబ్బంది ఏమి చెప్పను? ఈ చుట్టాలందరితో, ఈ హడావిడితో పడుకోవడం ఇబ్బంది గా ఉంది. పైన రూం ఇచ్చారు సరే, బయట ఓ పదిమంది సిద్ద పోతున్నారు. వాళ్ళ గోలతో రాత్తుళ్ళ అసలు సరిగ్గా సిద్ద రావడంలేదు. రోజూ సిద్ద పట్టక

చస్తున్నాను. కావాలంటే నాలుగు రోజుల తర్వాత తీసుకెళ్ళడానికి మళ్ళీ వస్తాను" అన్నాడు రవి.

"ఓ .. అదా నీ ఇబ్బంది. వేరే చోట ఎక్కడన్నా రూం ఏర్పాటు చేస్తాం కదా! ఈ మాత్రం దాసికేనా? బోలెడంత మంది ఇళ్లు ఉన్నాయి. ఆమాత్రం ఏర్పాట్లు చేయలేమా" అంది రమతేలికగా నీట్టారుస్తూ.

"లేదే. తను పైకి ఇంత సరదాగా మాట్లాడుతున్నా చాలా మొహమాటస్తుడు. ఎక్కడపడితే అక్కడ ఉండలేడు" అంది పిశాల చీన్మగా.

"దాసికేం? కావాలంటే మా ఇంట్లో ఉంటాడు. లంకంత కొంప. ఒక రూం ఇవ్వలేమా ఏమిటి?" అంది రమ.

"మీ ఇంట్లోనా? అబ్బే వద్దండీ" అన్నాడు రవి కంగారుగా

"మీ ఇంట్లోనా? వద్దు లేవే" అంది పిశాల మొహమాటంగా

"చాల్లే మీ ఇద్దరూ! మాకు ఇబ్బంది ఏమిటి? రాక రాక వచ్చావు నాలుగు రోజులు వుండి వెళ్ళావుగానీ. కావాలంటే రోజూ వచ్చి మీ మరిదికి ఏ ఇబ్బంది లేకుండా అన్నీ నువ్వే ఏర్పాటు చేసి వెళ్ళావుగానీ. ఇంకే మీ మాట్లాడకు. ఈ రోజే మా ఇంటికి వచ్చేయ్యి"

తేల్చి చెప్పేస్తున్నట్టు అనేసి అవతలికి వెళ్ళిపోయింది రమ.

ఇబ్బందిగా పిశాల వంక చూస్తే "ఫర్వాలేదు రవీ. నీకు ఇష్టమైతేనే చెప్పు. మొహమాట పడకు. తను నా చిన్నప్పటినుంచి తెలుసు. చాలా మంచి మనిషి" అంది పిశాల.

"తను సరే, వాళ్ళ ఇంట్లో వాళ్ళకి?" అన్నాడు రవీ

"ఏమీ ఉండదు. వాళ్ళాయన వ్యవసాయం చేస్తుంటాడు. ఎప్పుడూ రాజకీయాలలో తిరుగుతుంటాడు. వూరు దాటి వెళితే వారం పది రోజులగ్గాని రాడు. ఇప్పుడు కూడా ఏవో ఎన్నికలు కదా. వాటి కోసం వెళ్ళాడు ఊళ్లో వాళ్ళని వెంట వేసుకుని. అందుకే వెళ్ళికి కూడా రాలేదు. ఏమీ ఇబ్బంది ఉండదు నీకు. అలా అయితే నేను చెప్పనా ఏమిటి?" అంది పిశాల.

"సరే మీ ఇష్టం. నా సంగతి తెలుసు కదా. నోటికి ఏది తోస్తే అది మాట్లాడేస్తుంటాను. మళ్ళీ తను ఏమన్నా అనుకుందనుకో, మీ ఇద్దరి మధ్య బంధుత్వం కంటే స్నేహం ఎక్కువగా ఉన్నట్టు కనపడుతుంది, మళ్ళీ అది దెబ్బతింటే నా వల్ల గొడవ పడతారేమోనని" అన్నాడు రవీ

"అబ్బ నువ్వు మరీను. అలాంటిదే మీ ఉండదులే. తనూ
సరదా మనిషే. తనకి అలా మాట్లాడే వాళ్ళంటే ఇష్టమే.
ఏమీ అపార్థం చేసుకోదు" నవ్వుతూ నచ్చ చెప్పింది
పిశాల.

"సరే నువ్వు అంత గా చె పుతున్నావు. మీ ఇష్టం" అన్నాడు
రవి.

ఇంకా వుంది

క సి కోరి క - పార్ట్ 4

by s_sasank1@yahoo.co.in

Telugulipi conversion

by మోహన్ (modc2002@yahoo.com)

ఆ రోజు సాయంత్రమే ర పి ర మ ఇంటి కి వచ్చేసాడు. మేడ మీద double bed రూం ఇల్లు. ముందు వాకిలి. ఇల్లు modernగా ఉన్నా చాలాకాలం అయింది కట్టించి. మంచి tasteతో కట్టించారని చూడగానే తెలుస్తోంది. కింద portionలో ర మ వాళ్ళు ఉంటున్నారు.

ర మ, వాళ్ళాయన, వాళ్ళతోపాటు ర మ అత్తయ్య మాత్రమే ఉంటారు. వాళ్ళకు పెళ్ళయి నాలుగేళ్ళు దాటింది. ఇంకా పిల్లలేరు. పైన ఇంట్లో ఇంతకు ముందు తెలిసిన చుట్టాలే ఉండేవారంట. వాళ్ళు పెళ్ళిపోయాక ఇంక ఎవరికీ ఇవ్వలేదంట. వాళ్ళ ఆయన రాజకీయాలలో తీరుగుతుండడంతో ఎవరో ఒకరు ఇంటికి రావడం జరుగుతుండడంతో వాళ్ళు ఉండడానికని వాడుతున్నారు.

ఇంటికి రాగానే తన ఇబ్బంది పోవడానికి, రమ దగ్గరుండి మరీ అన్నగదులూ చూపించింది.

"ఇల్లు మాత్రం మంచి tasteతో కట్టించినట్టున్నారు. అయినా ఉండేది ఇద్దరే కదా రెండు ఇళ్ళు ఎందుకు? అదే కింద portion, పైన portion రెండెందుకూ అసి? మీ ఆయన ముందు జాగ్రత్తగా రెండో ఇల్లు పెట్టడం కోసం ఉపయోగ పడుతుందని కట్టించుకున్నారా ఏమిటి?" కొంటే గా నవ్వుతూ అడిగాడు రమి.

"చాల్లే. ఏదో రాజకీయాలతో తీరుగుతుంటాడుగాని, చాలా మంచి వాడు తెలుసా?" సన్నగా నవ్వుతూ అంది రమ.

"ఓహో మీ ఆయనకు రెండో ఇల్లు అవసరం లేదా? మరి మీరు కావాలన్నారా ఏంటి కొంపదీసి?" ఫక్కున నవ్వుతూ అంటే.

మొహం ఎర్రబడగా, చీరుకోపం చూపుతూ "ఈ పాడు మాటలే వద్దండి. అసలు నీలాంటి వాళ్ళను ఇంటికి రానివ్వకూడదు. ఏదో పిశాల మొహం చూసి రానిస్తే ఇలాగా మాట్లాడేది?" అంది రమ.

"అరె! అదే మీటీ? నేనంటే చాలా ఇష్టమని చెప్పిందే వదిన"
ఆశ్చర్యం నటిస్తూ అన్నాడు రవి.

ఖంగుతీన్నట్టు చూస్తూ "నేనా? ఎప్పుడు? అలా అనలేదే!"
అంది అపనమ్మకంగా చూస్తూ.

"అదేలేండి. నేనంటే నేనని కాదు. నాలాగా మాట్లాడే
వాళ్ళంటే ఇష్టమని చెప్పింది లేండి" నవ్వాడు.

"ఏమిటీ? మరీ ఇలా ఇబ్బంది పెట్టేలాగానా? మరీయింత
చొరవ మంచిది కాదు" ఓరగా చూస్తూ అంది.

"అరే నేనేం చేసాను? నేనేమన్నా మీమీద చెయ్యి పేసానా
లేకపోతే ఎమన్నా కావాలన్నా?" ఆశ్చర్యపోయినట్టు
చూస్తూ అన్నాడు.

"ఇదిగో యిలా అయితే రేపొద్దున్నే నువ్వు వెళ్ళిపోవాల్సిందే.
నువ్వు మీ వదినా ఏం తిప్పలు పడతారో నాకు
అనవసరం" కందగడ్డలా అయిన మొహంతో చుర్చున
చూస్తూ అంది.

"అదే మీటండీ! నా స్పీడ్ తట్టుకునే అమ్మాయిని చూసిపెడతానన్నారు. మరి అలా అనేస్తే ఎలా? కనీసం మీరన్నా చూసిపెడతారేమోనని ఆశతోవుంటే - మరేం ఫర్వాలేదు మీ అంత కాకపోయినా, కొంతైనా వుంటే చాలు అన్నాకదా. కొంచెం వయసు ఎక్కువైనా ఫర్వాలేదు" (సన్నగా కనీ కనపడకుండా కన్ను గీటినట్టు అంటూ)

"ఏదో adjust అయిపోతాను. మీ మీద ఎంతో నమ్మకం పెట్టుకుంటే ఇలా చేస్తే ఎలా?" అమాయకంగా, బేలగా చూస్తూ అంటే -

ఎంత కోపగించుకుందామన్నా కోపం రాకపోవడంతో చిన్నగా నవ్వేస్తూ "మరి నోరు జాగ్రత్తలో పెట్టుకుంటే మంచిది. కొంచెం పెద్దంతరం చిన్నంతరం ఉండాలి. తిక్కవాగుడు కట్టిపెట్టి సరిగ్గావుంటే ఉండొచ్చు" అంది.

"thanks అండీ. అయినా ముందు చెప్పకపోతే మళ్ళీ కోప్పడతారు. నాకు ఏదో ఒకటి చేస్తూ ఉండడం అలవాటు. మీరు నోరు కట్టేసుకోమంటున్నారు. మరి నోరు కట్టేస్తే చేతులు హుషారు పడ్డాయనుకోండి మరి ప్రమాదం. ప్రమాదం లేదంటే చెప్పండి నా చేతులు ఏం చేసినా?" (అప్పుడు రమచుర్చున చూడడంతో నసుగుతున్నట్టుగా

అంటూ) "అదే నాచేతులు ఏదన్నా వస్తువు పడేసినా మీకు కోపం వస్తుంది కదా అని" అన్నాడు.

"ఇదిగో ఈమాటలే వద్దంది. ఈ మేడ మీద నుంచి పక్కగా మెట్లున్నాయి చూసారుగా? ఇక్కడినుంచి నేరుగా రోడ్ మీదకు వెళ్ళిపోవచ్చు" మాట మారుస్తూ అంది

"సరేండి. మీ ఇంట్లోకి మార్గం చూసానుగా. ఈ మెట్లు అవసరం రాకపోవచ్చు" మాటల్లో కొంటేదనాన్ని ఒలికిస్తూ అన్నాడు.

"నీతో మాట్లాడుతుంటే ఇలాగే మాట్లాడతావుగాని, భోజనం తైంకి ఎక్కడికీ వెళ్ళకు. కిందకు వచ్చేయ్యి" అని చెప్పేసి వెళ్ళిపోయింది రమాదేవి.

ఫర్వాలేదు ఈ నాలుగు రోజులు నుంచి కాలక్షేపం దొరికేలాగానే వుంది అని ముషారుపడ్డాడు రవి.

* * * *

మరుసటి రోజు ఉదయం ఒకసారి విశాల వచ్చివెళ్ళింది. రవి ఏమన్నా ఇబ్బంది పడుతున్నాడేమో కనుక్కుంది.

ర మతో ఏవో మాటలు మాట్లాడింది. ఎందుకో తన సీ
బ తీ మాలుతున్నట్టు గా మాట్లాడింది. ర మ
పి సు క్కుంటోంది.

"నీ కు మరీ బుద్ధితేదు" అంటూ ర మ పి సు క్కుంటుంటే,
రూం లో ఉన్న ర పి కి చూచాయగా పిన పడుతున్నాయి.
మొత్తానికి ఏదో మాట్లాడు కున్నాక పి శాల వెళ్ళిపోయింది.

మధ్యాహ్నం భోజనాలు అయ్యాయి. భోజనాల స మయంలో
ఇంట్లో అత్త గారు వుండడంతో తనతో మాట్లాడడం
కుదరలేదు ర పి కి. భోజనాలు అయ్యాక "పనుంది
బయట కు వెళ్ళి వస్తాను. కొంత ఆలస్యం అవుతుంది" అని
ర మాదే పి చెప్తే -

"ఒక్కడినే నాకు బోర్ కొడుతుంది" అని ర పి పి సు గ్గా
అంటే "ఏదన్నా సీసీ మాకి వెళ్ళు. పూర్లో రెండు వళ్ళు
ఉన్నాయి" అని చెప్పింది ర మ.

"సరే సీసీ మాకి వెళ్ళి వస్తాను" అని ర పి చెప్పి, వెళ్ళాడు.

* * *

మద్యాహ్నం ఆట సిసి మా అయింది. ఆరు గంటలు దాటింది. తాపీగా సిసి మావో నుంచి నడుచుకుంటూ వచ్చాడు రవి.

కింద వోల్ట్ రమ కనిపించి "సిసి మా అయిపోయిందా" అని నవ్వుతూ పలకరించింది.

రూం లోకి రాగానే ఏదో కొత్తగా అనిపించింది రవికి. ఎవరో ఇంతకుముందు ఆ రూం లో తను లేనపుడు వచ్చివెళ్ళారని రూం లో బెడ్ ని చూడగానే అర్థమైంది. దుప్పటి నలిగితే కపోయినా, కొద్దిగా చిందరవందరగా వేసి వెళ్ళడం చూస్తే తెలుస్తోంది. మంచం మీద దుప్పటి నీట్ గా పెయ్యడం రవికి అలవాటు.

దాంతో అనుమానం వచ్చింది. విశాల వచ్చి ఏమన్నారెస్ట్రీటుకుందా అనే అనుమానం. కానీ ఇక్కడికి వచ్చి ఎందుకు నిద్ర పోతుంది? అలోచనలు చుట్టుముడుతుంటే, ఏదో తీలగా అనుమానం. సందేహం నివృత్తి చేసుకోవాల్సిందే అనుకున్నాడు రవి.

స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకుని కూర్చోగానే టీ కప్పుతో వచ్చింది రమ.

"సిసి మా బాగుందా?" న వ్వుతూ అడిగింది

రవి మొహంలో నవ్వు ఏమీ కనపడక పోవడంతో "అదే మిటి
అలా ఉన్నావు? వంట్లో బాగుందా?" కొంచెం ఆదుర్దాగా
అడిగింది.

టీ తాగుతూ ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు. మౌనంగా తన
వంకే చూస్తున్నాడు.

"ఏమైంది?" అడిగింది ఎప్పుడూ సరదాగా ఉండే రవి అలా
ఉండడంతో.

"నేను ఇక్కడ ఉండటంవల్ల ఎవరికైనా
ఇబ్బందిగావుందా?" సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు
నెమ్మదిగా.

"ఛా. అదే మీలేదే. ఎందుకు అలా అనుకుంటున్నావు?"
అడిగింది కంగారుగా.

"నేను సిసి మాకి వెళ్ళాక నా రూం కి ఎవరో వచ్చారు
కదూ" అడిగాడు

కొద్దిగా సిద్ధాంత పోయినట్టయింది తన మొహం "అబ్బే అదే మీ తేదే" తడబడుతూ చెపుతుంటే -

"please అబద్ధాలు చెప్పవద్దు. ఇది మీ ఇల్లు మీ ఇష్టం" అన్నాడు.

తన మొహంలోకి చూసింది రమ. తను బాధ పడుతున్నట్టు అర్థమై దాటవేసే ధోరణిలో "నాకు తెలిసిన ఫ్రెండ్ ఒకామె వస్తే, తన ఫామిలీ విషయాలు కొంచెం చెప్పుకోవాలని అంటే - ఇక్కడకు వచ్చి మాట్లాడుకున్నాము అంతే. దానికే ఫీల్ అయిపోతావేమిటి?" తేలికగా తీసిపారేయడానికి అన్నట్టు అంది.

"మంచం మీద పడుకుని మాట్లాడుకున్నారా?" కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు రవి.

ఆ మాటతో విశాల మొహం కందగడ్డలా అయింది. ఏం మాట్లాడ లేదు.

"అబద్ధాలు చెప్పే ఇబ్బంది మీకు వస్తే మీరు సమాధానం చెప్పక పోయినా నేను ఏమీ అనుకోను. నాకు చెప్పాల్సిన

అవసరం కూడా మీకు లేదు. నేనెవరిని? ఏదో రెండు రోజులుండి వెళ్ళి పోయేవాడిని అంతే కదా"

తను బాధ పడుతున్నాడని అర్థమైంది. ఇంకే మీ చెప్పలేక పోయింది. టీ తాగేసి కప్పు బేబుల్ మీద పెట్టి కిటికీ పక్క నుంచుని బయటకు చూస్తున్నాడు.

కప్పు తీసుకోవడానికి బేబుల్ దగ్గరకు వచ్చి తీసుకుని నెమ్మదిగా రవి దగ్గరకు వచ్చి "రవీ స్ట్రీస్, అర్థం చేసుకో. తప్పనిసరి అయింది" చిన్నగా తల దించుకుని మాట్లాడుతూ అంది. తన మొహంలోని భావాలు కనపడనీయకుండా.

దాంతో తను ఫీల్ అవుతుందని, తేలిక పరుస్తూ "పోనీలే! నీ ఫ్రెండ్ కెవరికో ఇచ్చానంటున్నావు కదా. ఫర్వాలేదులే. కొంపదీసి నువ్వేమన్నా వాడుకున్నావేమో ఈ పడకగది అని" కొంటెగా నవ్వుతూ అంటే -

చెయ్యెత్తి కొట్టడానికి అన్నట్టు దగ్గరకు వచ్చి "ఏయ్! నోరువిప్పితే చాలు అన్నీ పాడుమాటలు" అంది నవ్వేస్తూ.

కొట్టడాని కన్నట్టు వచ్చిన ఆ చేయిని అలాగే పట్టుకుని తన కళ్ళలోకి నవ్వుతూ చూస్తూ "ఏముందీ, ఈ రూం లో ఏవో పాడుపనులు జరిగాయని తెలియంగానే, అలాంటి మాటలే వస్తున్నాయి. ఆ అదృష్టం నాకు ఎప్పుడు దక్కుతుందా అని" అన్నాడు.

మొట్టమొదటి సారిగా తన చేతి స్పర్శ. అరచేయి కింద పట్టుకుని వున్న వేళ్ళతో నెమ్మదిగా చేతిపై వత్తిడి చేస్తుంటే జీవ్వు మంటోంది వళ్ళు. చేతి స్పర్శకే అలా అవుతుండడం రమదేవికి సిగ్గుగావుంది.

ఏదో పెళ్ళికాని పిల్లలా అలా ఫీల్ అవడం తను గుర్తిస్తాడేమో అనే భయంతో వదల మన్నట్టు చేయి లాక్కోబోతే, సడెన్ గా ఒక్క గుంజు గుంజాడు చేయి. దాంతో తూలి దదాపు అతని మీద పడ్డట్టుగా అయి చివరి ఊణంలో నిలదొక్కుకుంది. అతనికి అభి ముఖంగా అంగుళం దూరంలో నిలబడింది.

ఆప్పుడే చూస్తున్నట్టుగా పరీక్షగా వళ్ళంతా చూస్తున్నాడు రవి. గుండ్రని ముఖం. నునుపైన చెక్కిళ్ళు. ఎర్రని పెదాలు. బంగిన పల్లి మామిడిపళ్ళలా, నీటారుగా పమిట చాటునుంచే వుబుకుతున్న పాలిండ్లు. విశాలమైన

జఘనం. ఐదున్నర అడుగుల పొడవేమో, అరటి బోదెల్లా
కనపడుతున్న తొడలు. ఎత్తైన పిరుదులు గుండ్రంగా
కప్పిస్తున్నాయి. పొంగిన బుగ్గలు సిగారింపుతో
మెరుస్తున్నాయి. తలస్నానం చేసి ఉండడంతో జడ
వేసుకోకుండా వదులుగా వదిలేసిన కురులు గాలికి
ఎగురుతున్నాయి.

ఇంకా వుంది

క సి కోరి క - పార్ట్ 5

by s_sasank1@yahoo.co.in

Telugulipi conversion

by మోహన్ (modc2002@yahoo.com)

అలాచూస్తూ నెమ్మదిగా మరోచెయ్యి తన కుడిభుజమీద
వేసి కళ్ళలోకి చూసాడు.

"ఏమిటిది?" అదురుతున్న పెదాలతో కోపాన్ని
చూపడానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ అంది

మాటలో కోపం చూపుతున్నా, కళ్ళు మాత్రం అదో పింత
కాంతితో కోపాన్ని చూపలేక పోతున్నాయి.

భుజమీద చేయితో కొద్దిగా దగ్గరకు తాక్కున్నాడు.
దాంతో బిరుసెక్కిన స్థనాలు అతని ఛాతీ మీద చిన్నగా
గుచ్చుకోవడంతో, ఉలిక్కిపడి దూరంగా జరగడానికి
ప్రయత్నిస్తే - భుజమీద చేతిని అలాగే గుచ్చిపట్టి ఉంచాడు
వెనక్కివెళ్ళకుండా.

ఎడ మచేయి తన నడు ముచుట్టూ వేయడంతో చీర కీ, జాకెట్ కీ మధ్య ఆచ్ఛాదన లేకుండావున్న పొత్తికడుపును తనచేతివేళ్ళు తాకడంతో ఒక్కసారిగా వళ్ళు జల్లుమసి కళ్ళు అరమోడ్చులయ్యాయి రమకి.

రపి వాలకం చూస్తుంటే ఏదో క్షణంలో ఇలా అవుతుందని తెలుస్తున్నా, ఆ సమయంలో ఏంచేయాలో తోచని అయోమయంలో పడిపోయింది. మరీ ఇంత ఫాస్ట్ అవుతాడనుకోలేదు.

గుండెలు చీక్కబట్టుకుని "వదులు. ఏదో సరదాగా మాట్లాడుతున్నావనుకుంటే ఏమిటిది?" కొద్దిగా గొంతు హెచ్చించి అంది.

ఎడమచేత్తో దగ్గరకి లాక్కుంటూండడంతో అతని వంటి వేడి తెలుస్తోంది. తన ప్రశ్నకు ఏమీ సమాధానం చెప్పకుండా అలాగే ముందుకు వంగి పెదాలను తన పెదాలపై సున్నితంగా వత్తాడు. చీపున మొహం తీపుకుంది. ఎందుకో గట్టిగా ప్రతిఘటించలేక పోతోంది.

పెదాలను అద్దిన అతని పెదాలు నెమ్మదిగా చెంపల మీదగా జారుతూ, చెవులను తాకి, అక్కడి నుంచి నెమ్మదిగా

మెడవంపు లోకి జారడంతో - వంట్లో పొంగి పొర్లుతున్న వేడిని వోపలేక కొద్దిగా దూరం నెడుతూ "వదులు. ఇలా చేస్తే పిశాలకు చెబుతాను" పళ్ళబిగువున అంది.

దాంతో కొద్దిగా తల ఎత్తి, నవ్వుతూ చూస్తూ "ఏమని చెబుతావు?" అన్నాడు

సిగ్గును దాచుకుంటూ కోపం నటిస్తూ "ఇదిగో నీ మరిదికి అస్సలు బుద్ధి లేదు అని. కొద్దిగా చనువు ఇస్తే చంక ఎక్కే రకమని" పళ్ళబిగువున అంది రమ

"తనేమన్నా నేను మంచివాడినని చెప్పిందా ఇంతకు ముందు?" నవ్వుతూ తన చేయి ఎదురుగా సవాలు చేస్తున్నట్టుగా సిక్కుబొడుచుకు చూస్తున్న పైట కింద ఉన్న తన అందాలకేసి పోసిచ్చి. పైట పైనుంచే అరచేయి తన కుడిరొమ్ముపై పెట్టి చీన్నగా వత్తాడు.

తన శరీరం జీవ్వుమనడంతో సిట్టూర్పును ఆపుకుంటూ "నీలాంటివాడి గురించి ఎవరూ మంచిగా చెప్పరు. సిగ్గులేక పోతే సరి. ఏంపనిది? వదల మంటుంటే" అంది

"ఏది వదలాతి? అర్థం కావడంలేదు. సన్నగావున్న ఈ పొత్తి కడుపునా? ఈ యవ్వన గిరులనా? ఏది వదలాలన్నా బాధగానే వుంది. నువ్వే చెప్పు ఏది వదలాలో? ఏదో ఒక్కటే సుమా! రెండూ వదల మంటే నావల్లకాదు" అంటూ పొత్తి కడుపుపైవున్న చేతి వేళ్ళలో ఒకదానిని బొడ్డు మీద కు జరిపి చిన్నగా మీసినట్టుగా లోపలకు పెట్టి తాటించాడు"

"ష.. స్లీప్ .. వద్దు .. తప్పు వదులు" అంది చిన్నగా.

"ఏం?" అన్నాడు.

"నేను కూడా నీకు వదిన వరస అవుతాను. తప్పు" అంది తన కళ్ళలోకి చూస్తూ.

"నువ్వు చేసింది తప్పు కాదా?" అన్నాడు. ఒక చేత్తో పైటను కొద్దిగా తప్పిస్తూ. జాకెట్ పైనుంచే స్తనాల సైజును చూస్తూ.

"నేనా? ఏంచే సాను?" చిన్నగా అంది.

"నేను తేనెపుడు నా రూం సి మరో జంటకి ఇవ్వడం"
అన్నాడు

"తప్పలేదు అన్నాగా" అంది.

"ఇదీ తప్పలేదనుకో" అన్నాడు.

"ఇంకా నయం. ఎవరైనా చూస్తే? నా సంసారం
చట్టుబండల వుతుంది" అంది.

"ఎవరికీ తెలియకుండా నీ స్నేహితురాలి సరదా తీర్చిన
దానివి. నీ సరదా ఎవరికీ తెలియకుండా చూసుకోలేవా?"
నవ్వాడు

"ఇదిగో. ఈ రూం వేరొకరికి ఇచ్చి నీకు లోక్తువైపోయాను.
వద్దే అంటే అది నామాట వినలేదు. ఆఖరికి ఇలా నీకు
దొరికిపోయాను" కినుకగా అన్నట్టు అంది

తదేకంగా తనని చూస్తూ తన చేతి కదలికలు కొద్ది
క్షణాలు ఆపి "నువ్వు రూం ఇచ్చినందుకు కాదు. ఎవరికి
ఇచ్చావో తలుచుకుని" అన్నాడు రవి.

ఆ మాటతో సందేహంగా, కంగారుగా చూసింది రవి
వంక.

"చెప్పనా ఎవరికి ఇచ్చావో?" అన్నాడు

"ఏంటెలుసు నీకు? ఏదో వూహించేసుకుంటున్నావు అంతే"
భయం భయంగా చూస్తూ అంది. తనని అలాగే వదిలి
నెమ్మదిగా కిటికీ తలుపులు వేసాడు. మళ్ళీ తలుపు
దగ్గరకు వెళ్ళి తలుపు వేస్తుండడంతో "ఏమ్మ వద్దు
తలుపు ఎందుకు? వేయకు. వద్దన్నానా?" అలా
అంటోందేకాని తన కంఠంలో ఆదుర్దా తగ్గలేదు. తనకి
ఏంటెలుసో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలం.

దగ్గరగా వచ్చి పొదిపిపట్టుకుని నెమ్మదిగా మంచం
దగ్గరకు తీసుకెళుతుంటే ప్రతిఘటించబోయింది
వద్దంటూ. "ఏంటెలుసో చెబుతాను. గొడవ చేయకూడదు
మరి. ఎవరూ వినకూడదు కూడాను" అన్నాడు.

మంచం దగ్గరకి తీసుకువచ్చి కూర్చోబెట్టాడు.
తనగుండెలు వేగంగా కొట్టుకోవడం రమకు
తెలుస్తోంది. అది రవి తలుపులు వేసివచ్చినందువల్లో?
లేక తనకు తెలుసని చెప్పినందువల్లో?

వచ్చి పక్కనే కూర్చున్నాడు. తన శరీరం ఎడమ భాగమంతా తగులుతూండడంతో అతని పెచ్చటి వంటివేడి తన శరీరంలోకి పాకుతున్నట్టుగావుంది రమకి.

"ఏం తెలుసు నీకు? చెప్పు ముందు?" బెదురును కప్పిపుచ్చుకుంటూ అడిగింది. తన గొంతు తనకే పీలగా అనిపిస్తోంది.

"కంగారు పడకు. చూడు ఈ అరచేతుల్లో ఎలా చెమట పడుతోందో" నవ్వాడు రవి.

"చాల్లే! చెప్పమన్నాగా" tension భరించలేక అడిగింది

"నువ్వే చెప్పు. ఎవరికి ఇచ్చావో" అడిగాడు నవ్వుతూ

"ఏముంది. నా స్నేహితురాలు ఒకామెకు" చెప్పింది

"ఎవరా స్నేహితురాలు?" అడిగాడు.

"నీ కు తెలీదు. ఈ పూర్ణో నీ కు ఎంత మంది తెలుసే మీటి?"
అడిగింది వెక్కిరింత గా.

"నాకు తెలిసింది ఇద్దరే. ఒకటి నువ్వు. నువ్వు కాదన్నావు
కదా" నవ్వాడు కొంటె గా.

" .. "

"నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలిగితే నాకేమి ఇస్తావు?"
అడిగాడు నవ్వుతూ

"సరిగ్గా చెప్పగలిగితే .. ఇదిగో ఇలా ప్రతిసారీ తప్పు వద్దు
అంటూ అనకూడదు నేనేం చేసినా" కళ్ళలోకి తోతుగా
చూస్తూ అన్నాడు.

"ఏమీ ఇవ్వను. నాలుగు రోజులుకాదు. రేపే మీపూరు
పంపేస్తాను పిశాలతో చెప్పి" కసిగా అన్నట్టు అంది.

"అయితే చెప్పనులే" అన్నాడు.

"మానెయ్యి. నాకేం? నువ్వేదో అనుకుంటే నాకెందుకు?
ఏదో నా ఫ్రెండ్ ఒకామెకు ఇచ్చానంటే ఇంత చేస్తున్నావు.

ఎదేదో పూహించుకుంటూ" తేలికగా తీసెయ్యడానికి
అన్నట్టుగా అంది.

"సరే సరే. చెబుతాలే. అలా పూర్తిగా దాటెయ్యకు. మరీ
సిరాశ పడిపోవాలి నేను" నవ్వాడు.

"మరి చెప్పు" అంది

"ఒప్పుకుంటావా? లేక బుటకరిస్తావా?"

"ముందు చెప్పు" అంది అసహనంగా

"ఆ స్నేహితురాలు విశాల కదూ?" కళ్ళలోకి సూటిగా
చూస్తూ నెమ్మదిగా అన్నాడు

"ఛీ కాదు" అరిచినట్టుగా అనబోతూంటే, చేయి నోటిదగ్గర
పెట్టి ఆపేసి, మొహం దగ్గరకు తీసుకెళ్ళి పెదాలు ఆనించి
ఈసారి వత్తివదిలేయకుండా కింది పెదవి నోట్లోకి
తీసుకుని తను తేరుకునేలోగానే గట్టిగా ముద్దు
పెట్టుకుని వదిలేసాడు.

"పిశాల వచ్చిపెళ్ళింది. నాకు తెలుసు. బుకాయించకు"
అన్నాడు

"కాదు కాదు" చీన్నగా ఎక్కడో నూతిలోనుంచి
వస్తున్నట్టు గావున్న గొంతుతో అంది.

"మా వదినతో వచ్చింది ఎవరు?" అడిగాడు.

ఏం మాట్లాడలేదు. ఏదో దొరికి పోయినట్టు, ఏం చెబితే ఏం
తంటానో అన్నట్టు ఆందోళనగా చూస్తోంది.

"మౌనం. మా వదిన పాతస్నేహితుడు కదూ" నవ్వాడు.

సిశ్చేష్టతో అలాగే చూస్తూ వుండిపోయింది తనవంక.

ఇంకా వుంది

క సి కోరి క - పార్ట్ 6

by s_sasank1@yahoo.co.in

Telugulipi conversion

by మోహన్ (modc2002@yahoo.com)

కొద్ది క్షణాలు ఆ గదిలో నిశ్శబ్దం పరుచుకుంది. ఇద్దరూ ఎవరూ మాట్లాడలేదు. వళ్ళంతా చెమటలు పట్టినట్టు అరచేతిలో కూడా తడి పేరుకుంది రమకి. తన మొహంలోకి చూడడానికి కూడా భయపడుతోంది. ఏం సమాధానం చెప్పాల్సివస్తుందో అన్నట్టు.

"రవీకెలా తెలిసింది తన ప్రాణస్నేహితురాతీ రహస్యం. తనవల్ల ఏమైనా బట్టబయలు అయిందా? తన సంసారం ఏమౌతుంది ముందు ముందు? ఇందుకు తనే కారణమౌతుందా? ఆఖరికి తనకు ఎంతో ఇష్టమైన ఫ్రెండ్ తనవల్ల అల్లరి పాలవుతుందా?" ఇలా పరిపరిపిధాలుగా ఆలోచన పోతోంది రమకి.

ఆ నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ నెమ్మదిగా రవీ గొంతుపిప్పాడు "ఏమిటి నువ్వు ఎక్కువ భయపడిపోతున్నట్టున్నావు?" అంటూ రమ నుదుటిపై అలుముకుంటున్న చెమటని వేళ్ళతో సుతారంగా తుడిచాడు.

ఓపిక కూడదీసుకుంటూ నెమ్మదిగా కళ్ళు ఎత్తి అతనివంక చూసింది. రవి కళ్ళు చిన్నగా నవ్వుతుంటే కొద్దిగా ధైర్యం వచ్చినట్టు అయింది.

"ఎలా తెలుసు?" చిన్నగా బలహీనంగా మారిన గొంతుతో అడిగింది నెమ్మదిగా.

"చాటుగా చూసానులే" కొంటేగా అన్నాడు.

"అసంభవం" చిన్నగా అరిచినట్టు అంది.

"ఏం నువ్వు కాపలావున్నావా ఎవరూ రాకుండా?" వెక్కిరింతగా అంటే - సిగ్గు, కోపంతో రమ మొహం ఎరుపెక్కింది. చివ్వున తల తిప్పుకుంటే చుబుకంపై వేళ్ళచివర్లుపెట్టి లాలనగా మొహం తన వైపు తిప్పుకుంటూ "ఊహించానులే అంతే" అన్నాడు.

"ఎలా?" అడిగింది సందేహంగా.

"ఇక్కడకు రాగానే వాళ్ళిద్దరికీ సంబంధం వుండివుంటుందని అర్థమైంది" అన్నాడు రవి వాళ్ళిద్దరినీ చూసిన విషయం దాచిపెడుతూ.

ఇంకా అర్థంకానట్టు సందేహంగా మొహం పెట్టడంతో -

"ఏముందీ? అనుమానం వచ్చింది. కొంచెం **observe** చేసాను. తర్వాత నువ్వెంత ప్రాణస్నేహితురాలివో అర్థమైంది. పొద్దున్నే తను వచ్చి మాట్లాడటం, నన్ను సీసీమాకి వెళ్ళమని సలహా ఇవ్వటం, రాగానే మంచం నలిగి ఉండడం, ఇంకా ఆమాత్రం కూడా అర్థంకాదా?" చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఏమైనా ఈ విషయాన్ని నువ్వు ఇంతతేలికగా తీసుకోవడం ఆశ్చర్యంగావుంది" కొద్దిగా అనుమానంగా చూస్తూ రమ అంది.

"నాగురించి చెప్పేవుంటుందే మావదిన? ఎవరి వ్యక్తిగత విషయాలూ పట్టించుకోనని, ఎవరు ఎలావున్నా నేను జోక్యం చేసుకోనని" అన్నాడు.

"ఆ చాలా చెప్పింది కానీ మరీ ఇంత ఇదిగా అనుకోలేదు" కొద్దిగా మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ అంది.

"చాలా చెప్పిందా? ఇంకే మి చెప్పింది?" నవ్వుతూ అడిగాడు.

తను కూడా నవ్వుతూ "ఆ చాలా .. నీ విషయాలు అన్నీ" అంది.

"నాగురించి చెప్పడానికి ఏముందబ్బా?" ఆరాగా అడిగాడు.

"ఏముంది నువ్వు అస్సలు మంచి వాడివి కాదని. తొందరగా పెళ్ళి చేసేయ్యాలని సంబంధాలు చూస్తున్నామని" అంది.

"అంతేనా? అయినా అంతతొందర ఏమొచ్చిందో నా పెళ్ళికి?" అన్నాడు.

"ఊర్లో ఆడవాళ్ళ కాపురాలు నిలబడాలంటే నీకు పెళ్ళి చెయ్యాల్సిందేనంట కదా?" కనుకొసలలో నవ్వు దాచుకుంటూ అంది.

"అంత ప్రమాదం ఏంవచ్చిందంటా పాపం మావూరి ఆడవాళ్ళకు నావల్ల? అన్నీ అబద్ధాలే. కావాలంటే నువ్వే వచ్చి అడుగు మార్చుకో" నవ్వుతూ అంటూ తిరిగి తనభుజమీద చేతులు వేసాడు.

"ఇదిగో చూస్తూనే ఉన్నాగా. మళ్ళీ మీవూరు వచ్చి కనుక్కోవాలేంటి?" చిన్నగా చేతిని తోస్తూ కళ్ళలో చిరుకోపాన్ని చూపుతూ అంది.

"మరీ తిరుగుబోతునని చెప్పిందా ఏమిటి మావదిన?" అడిగాడు ఆరాగా.

"ఛా ఛా అదేంలేదు. నువ్వంటే చాలా ఇష్టం. తనంటే ఎంతో గౌరవంగావుంటావనీ, ఎప్పుడు ఏ పని చెప్పినా కష్టమనుకోకుండా చేస్తావనీ, ఆ వూర్లో తనకు కాలక్షేపం

అవుతుందంటే నీవల్లేననీ, పూర్ణో వాళ్ళకు కూడా నువ్వంటే ఇష్టమని చెప్పింది" అంది కొద్దిగా ప్రేమగా చూస్తూ.

"మరి ఈ అరోపణలే మీటి?" నవ్వుతూనే అడిగాడు.

"అవును మరి. అందుకే ప్రమాదం - అందరికీ ఇష్టంకదా. ఎవరైనా కొద్దిగా అలుసిస్తే ఇలాభుజాలకెక్కుతావని, అలా చీలకొట్టుళ్లు చాలావున్నాయని చెప్పిందిలే" అల్లరిగా నవ్వింది.

"ఇలా పలకమారిన పళ్ళు కనపడుతుంటే చీలకొట్టుళ్లు తప్పవుకదా!" కళ్ళతోనే తనపైటచాటునుంచి కనిపిస్తున్న ఎదపొంగులకేసి చూపిస్తూ అన్నాడు.

సిగ్గుతో కొద్దిగా పైట పక్కకులాక్కుంది.

"అలా దాచివుంచుకోకపోతే, కనుపిందు చేస్తే పుణ్యంవస్తుంది కదా" అల్లరిగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

అప్పటిదాకా పేరుకున్న ఆందోళణ తొలగి పోవడంతో మొహంలోకి చీరునవ్వులు పరుచుకుంటుండగా నవ్వుతూ చూస్తూ "పెళ్ళి చేసుకో తొందరగా. సరదా తీరుతుంది" అంది.

భుజాల మీద వున్న తన చేతులు నెమ్మదిగా ఎద పొంగుల మీద కు
జారుతుంటే సున్నితంగా తప్పిస్తూ "ఏమిటి ఈ చొర వ?" అన్నట్టు
కళ్ళలోకి చీరుకోపాన్ని తెచ్చుకుంటూ చూసింది.

అలా తప్పించిన చేతులను నెమ్మదిగా నడుమీదకు జార్చి
నడుమీద సన్నటి గీతలా అమరిన మడత మీదకు తెచ్చి
వేళ్ళకొసలతో రాసి ఒక్కసారిగా గుప్పెటతో ఆ మడత
భాగమంతా పట్టి వుంచాడు.

"మ్మ రమా" అంటూ నోట్లోనుంచి చీన్నగా మూలుగు.

"వ్.. వదులు వద్దు తప్పు. ఏదో సరదాగా మాట్లాడుతున్నావని
చనుపిస్తే ఏం పసిది? నీన్నగాక మొన్న పరిచయం అయ్యావు.
ఇంత చొర వ తీసుకుంటున్నావు" అంది కోపం నటిస్తూ.

"మొన్ననే పరిచయమైనా మన పరిచయం వందేళ్ళు
ఉండిపోతుంది. నాకు తెలుసు" అన్నాడు ఏదో రహస్యం
చెపుతున్నట్టు.

"అబ్బో అంత నమ్మకంగా ఎలా చెపుతున్నావు?" అడిగింది
వెక్కిరిస్తూ.

"తొడ సంబంధం నూరేళ్ళు - తెలీదూ?" కొంటెగా అన్నాడు.

మొహం ఎర్రబార గా "అన్ని ఆశలు పెట్టుకోకు. నేనే మీ పెళ్ళికాసి
పిల్లను కాను పోనీలే పాపం అనుకోవడానికి. మాటల గారడి
చూపకు. ఇప్పటిదాకా తీసుకున్న చనువు చాలు" అంది.

నడుమీద గుప్పెట పట్టివుంచిన చేతిని వదిలి నెమ్మదిగా ఎద
మీదకు తెచ్చాడు - పైటకింద నుంచి జాకెట్ మీదకు పాకుతున్న
చేతిని పట్టి ఆపబోతే.

ఫ్లీట్ అన్నట్టు మొహం పెట్టి "జస్ట్ చూస్తానంటే, ఎంత సైజులో"
అంటూ తన చేతిని తప్పించి జాకెట్ పైనుంచే రొమ్మలపై పెట్టి
బోర్లించినట్టుగా చేసి "అబ్బ చేతికి పట్టడంలేదే మీటి?" ఆశ్చర్యం
నటిస్తూ అన్నాడు.

* * *

ఇంకా ఉంది

క సి కోరి క - పార్ట్ 7

by s_sasank1@yahoo.co.in

Telugulipi conversion

by మోహన్ (modc2002@yahoo.com)

కోరి క తో బరువెక్కిన రొమ్మలలో రేగుతున్న
తీపి సలపరం రమకు తెలుస్తోంది. ఎందుకో
సాయంత్రం పిశాల వచ్చి వెళ్ళటం, తన పాత
ప్రియుడితో కలసి వెళ్ళటం - ఆ ఆలోచనలూ,
రెండు నెలలుగా భర్త చెయ్యి పడక పోవటం - ఈ
కారణాలవల్ల కాబోలు తన మాటలు, చేతలు
అన్నీ ఎక్కడో అణగారి సిద్ధాణమైవున్న
కోరి కలను తట్టి లేపుతుంటే గట్టిగా అడ్డు
చెప్పలేక పోతోంది.

మన సుతోపలనుంచి ఈ చనువంతా ముందే
తెలిసీ నువ్విచ్చిందే కదా, ఎందుకు ఈ నాటకం

అనే భావం పిసిపి స్టోంటే అలాగే వుండి పోయింది.
సంకోచంతో బిడియంతో జాకెట్ కింద
బిర్రబిగుసుకుంటున్న పాలిండ్లు, బిగుతైన
జాకెట్ తనలోని కోరికను తెలియ చేస్తున్నాయి.
అతని చేతులకు జాకెట్ కిందున్న ఆ
అమృతభాండాల మెత్తదనం వాటి పెచ్చదనం
తెలుస్తోంది.

బరువుగా అయిన రొమ్మలపై ముచ్చికలు
సిక్కిబొడుచుకుని అరంగుళం మేర ఉబికి
జాకెట్ ను తన్నుకుంటూ బయటకు పొడుచుకు
వస్తున్నాయి. రవి రొమ్మపై బోర్లించిన
చేతివేళ్ళతో ఆ చను మొనలను చిన్నగా
మీటుతున్నాడు.

మరోచేయి తీసుకువచ్చి తమకంతో వణుకుతున్న
ఆమె పెదవులను సుతారంగా రాస్తూ కింద
పెదప్పిపై గీతలాగా రాస్తున్నాడు.

ర పి వేళ్ళ కొసలనుంచి తనలోకి ఏదో
ప్రవహిస్తున్న అనుభూతితో అర మోడ్పులైన
కళ్ళతో ఏదో గొణుగుతున్నట్టుగా "రవీ వద్దు ..
తప్పు" అంటోంది.

ఆ మత్తులో ఎప్పుడు పైట తప్పించాడో తెలీదు.
ర పి మొహం తన ఎదపై వత్తుకుంటున్న
స్పర్శతో ఉలిక్కిపడి కళ్ళుతెరిచి చూస్తే జాకెట్
పైనుంచి ఒక చేతిని జాకెట్ లోపలకు పోనిస్తూ
వేళ్ళ చివరలతో పాలిండ్లపై వత్తిపెట్టి జాకెట్
పైనుంచే రొమ్మును నోట్లోకి చీకడానికన్నట్టు
లాక్కుంటూంటే -

"వద్దు వద్దు వదులు" అంటూ తలను చేత్తో
తోయబోతే

"స్లీప్" అంటూ తలను అటూ ఇటూ
కదుపుతున్నాడు రొమ్మలపై.

మరీ నిర్దయగా తోసెయ్యలేక చిన్నగా తలను
పక్కకు తోయడానికి ప్రయత్నిస్తూ "స్లీప్ వద్దు"
అంది.

తను పినకపోవడంతో "రవీ నామాట పిను.
ఇప్పుడు కాదు. మరీ అంతగా అయితే సాయంత్రం
వస్తాను. ఇప్పుడు వద్దు" నచ్చచెపుతున్నట్టు
అంది.

ఆ మాటలో దాగివున్న తన అంగీకారం
మాత్రమే తీసుకున్నాడు. తనకు అభ్యంతరం
ఏమీ లేదని నిర్ధారణ అయిపోవడంతో మరింతగా
చొరవ తీసుకుంటూ ఒక చేతిని పొట్టమీదకు
జార్చి అక్కడ ఒక వేలితో బొడ్డులోతులు
కొలవబోతే -

చక్కతీగితీ పెట్టినట్టుగా అనిపించి "వద్దు
వద్దు" అంటూ తోసెయ్యబోతే, చేతిని
తీసేస్తున్నట్టుగా కుచ్చిళ్ళవద్దకు జార్చి కొద్దిగా
అటూ ఇటూ ఏదో దారికోసం
వెదుక్కుంటున్నట్టుచేసి రెప్పపాటు కాలంలో
కుచ్చిళ్ళపక్కనుంచి పొత్తికడుపు కిందకు
చేతిని తోసాడు పొత్తికడుపు కిందగా తొడల
మధ్యకు చేరుకుంది రవిచేయి.

అంతకు రెండురోజుల ముందే వెంట్రుకలు
తీసుకుందేమో అక్కడంతా గరుకుగా
తగిలింది. నెమ్మదిగా చేతితో రాస్తూ ఆ చేయి
తను వెళ్ళవలసిన చోటుకు చేరినట్టు ఆగి ఆ
గరుకు ప్రదేశంపై నెమ్మదిగా రాపాడించడంతో

"రవీ" అంటూ కీచుగా అరిచింది.

"స్ట్రీట్ వద్దు వద్దు" అంటూ కుచ్చిళ్ళపై ఉన్న రవి మణి కట్టు వద్ద పట్టుకుని బయటకు తాగడానికి ప్రయత్నిస్తూ తొడలను దగ్గరకు చేసుకుంటూ పిశ్వుప్రయత్నం చేస్తోంది.

రవి దృష్టి అంతా తొడలమధ్య కేంద్రీకృతం అవడంతో తను ఆ ఏమరపాటులూ ఉండగానే ఎప్పుడు తొలగించాడో తెలీనంత సమయంలో రొమ్మలపైవున్న మరో చేతితో పైన ఉన్న జాకెట్ హుక్స్ కొన్ని ఎంతో నేర్పరితనంతో తీసేసాడు.

కింద కేవలం ఒక్క హుక్ మాత్రమే మిగిలివుండగా జాకెట్ రోపల నుంచి ఆ బంగారు కలశాలు రెండూ ఉబికి వస్తున్నాయి. రోపలవున్న నల్లటి బ్రా అంత బరువైన వురోజాలను దాయలేక అవస్థ పడుతున్నట్టు ఇక వాటిని రోపల దాచి కాపాడడం తనవల్ల కాదన్నట్టు నిస్సహాయత వ్యక్తం చేయడంతో ఆ

బ్రాను దాటుకుని మరీ బయటకు పొడుచుకు
వస్తున్నాయి.

తొడల మధ్య తన ఆడతనంపై కదులుతున్న
చేతి వేళ్ళను అడ్డుకోవాలో, light వెలుగులో
రపి కళ్ళముందు రా రమ్మని కప్పిస్తున్న తన
బంగారు బంతులను దాచుకోవాలో ఎటూ
తేల్చుకోలేక తికమక పడుతూ కాసేపు కింద
చేయిని మరికొంతసేపు పై చేయిని
పక్కకు తోయడానికి ప్రయత్నిస్తుంటే ఏదీ
కుదరక, మరింతగా అల్లరి చేస్తున్న రపి
చేతులను అడ్డుకోలేక నిస్సవయంగా రపి
కళ్ళలోకి చూస్తూ "రవీ స్లీప్ వద్దు" అంటూ
బతిమాలుతున్న స్వరంతో అంది.

రెండు చేతులను కదపకుండా వాటి వాటి
స్థానాల్లోనే ఉంచి కొద్ది క్షణాలు ఆగి రమ
కళ్ళలోకి చూసాడు.

ర పి కళ్ళలో సన్నటి ఎర్రజీరలు తనలో
పెరుగుతున్న కామోద్రేకాన్ని, బుసలు
కొడుతున్న కోరికలని తెలియజేస్తున్నాయి.

అతని చూపుల్లోని కామం తన రెండు కాళ్ళ
మధ్య కుంపటి రగిలించడం రమకు
తెలుస్తోంది. తన ఆడతనంపై పెచ్చగా అమరిన
ఆచేయి నరాలను మెలితీప్పుతూ, వళ్ళంతా
తట్టుకోలేని జిలను రేపుతోంది

ఇక రపిని ఆపడం తనవల్ల కాదన్నట్టు రమకు
అర్థమైంది.

అనవసరమైన సందేహాలను గాలి కొదిలేసి
సుఖాన్ని జుర్చుకోవాలన్న కాంక్ష మనసును
ముంచెత్తుతుంటే -

ర మ మన సుతో సుళుతి రుగుతున్న భావాల
అలజడిని గుర్తించినట్టు మృదువుగా ప్రేమగా
తన వంక చూస్తూ నవ్వుతూ తొడల
మధ్యవున్న చేతిని కొద్దిగా కిందకు జరిపి తన
ఆడతనపు పెదాలపై నెమ్మదిగా రాసాడు.

"హ్మ్మ్" అంటూ చీన్నగా మూలుగు ర మ
నోట్లోంచి వస్తుండగా కళ్ళు అరమోడ్చులయ్యాయి.
ఇక అభ్యంతరాలు చెప్పలేనట్టు తనచేతి వేళ్ళ
కదలికలకు అనుకూలంగా రెండు తొడలు
కొద్దిగా పెడల్పు చేసింది.

ఆ చర్యతో ర మ సమ్మతి స్పష్టమై తనచేతి
వేళ్ళతో చూపుడువేలును ఆడతనపు లోతులు
కొలవడానికి న్నట్టు ముందుకు చొప్పిస్తుంటే
ర మకు ఆ వేలి సరగాలతో తొడలమధ్య
దిమ్మలో చెమ్మ వూరి వెచ్చగా ఆపిర్లు

పొంగుతున్నాయి. వళ్ళంతా నరాల తీపి సలపరం
మొదలైంది.

వళ్ళంతా జ్వరం వచ్చినట్టు కాతి పోతోంటే
పెదవులు అదురుతున్నాయి. వంట్లో వణుకును
తట్టుకోవడానికి అన్నట్టు కింద పెదపిసి
పైపంటితో నొక్కివుంచుతోంది.

తొడల మధ్యకు వంట్లోని రక్తమంతా వెచ్చగా
ప్రవహిస్తున్నట్టు అనిపిస్తే గట్టిగా
నొక్కుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

ఇక తట్టుకోవడం తనవల్ల కాదన్నట్టు మంచం
మీద కొద్దిగా వెనక్కువారింది.

రమ్మని ఆవోసిస్తున్నట్టు వెనక్కు వాలడంతో ఆ
భంగిమ ఏమని రెచ్చగొట్టిందోకాని ఒక్కసారిగా
మీదకువారి ఎక్కడెక్కడోవున్న చేతులను

తీసేసి సుడిగాలిలా తనను చుట్టుకుంటూ
మీదకు వాలాడు.

మోపలేని తాపంతో ఇద్దరి మధ్యా గాలి కూడా
చొరబడలేనంతగా అల్లుకుపోతూ
తనపెదవులను రమమోహం మీదకుతెచ్చి
ముద్దులతో ముంచెత్తుతూ ఊపిరి ఆడనంతగా
ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసేసాడు.

"రవీ .. ఆ .." అంటూ తీయని మూలుగులు
కేకలు రమనోటినుంచి.

* * *

ఇంకా ఉంది

క సి కోరి క - పార్ట్ 8

by s_sasank1@yahoo.co.in

Telugulipi conversion

by మోహన్ (modc2002@yahoo.com)

కొద్దిక్షణాలు మైకంక మ్మినట్టుగా అయిపోయింది
రమకు. తన వంటిపై సన్నగా బారుగావుండే అతని
శరీరం పరచుకుని నొక్కేస్తావుంటే అతని కింద
వళ్ళంతా శృతిచేసిన వీణలా మెలికలు
తిరుగుతూంటే, తనువంతా మెలికలు
తిరుగుతూంటే, చంకలకిందనుంచి చేతులు
వీపుకిందవేసి తనకు అనువుగా తనకేసి శరీరాన్ని
తిప్పుకుంటూ, అదుముకుంటూ చేస్తుంటే - తనో
లతలా అల్లుకుపోతోంది.

రవి చేతులు అప్పుడప్పుడూ చీరకుచ్చిళ్ళ మీదకు
వెళ్ళడం, తొడలమీద పారాడడం, చల్లగా వేళ్ళు
తగిలి జివ్వన వళ్ళు పొంగడం, ఎదపై

న ర్తిస్తున్నట్టు పేళ్ళు కదలడం, జాకెట్ ను భుజాల మీదనుంచి వెనక్కు తోయడం - ఇలాంటి వన్నీ తను మైకం నుంచి తేరుకునేలోపలే ఏమర పాటులో ఉన్నప్పుడు జరుగుతున్నాయి. తన స్పర్శతో శరీరంలో అణువణువు కదిలి పోతుంటే తీయ్యటి ఆ అనుభవానికి కళ్ళు మూతలు పడగా -ఆనందాన్ని ఆస్వాదిస్తూ కళ్ళు మూసుకుని వుండిపోయింది.

ఒక్కసారిగా తన వంటి మీద రవి బరువు తగ్గినట్టు అనిపించి "ఏమైంది?" అన్నట్టు కళ్ళు తెరిచింది. రెండుచేతులను తన నడుము పక్కగా మంచం మీద ఆనించి తన వంకే చూస్తున్న రవి.

ఎందుకో అనుమానం వచ్చి కిందకు చూసుకుంటే వంటి మీద ఒక్క నూలుపోగు కూడా లేకుండా నగ్నంగా తన శరీరం ఆ లైట్ వెలుగులో పింతకాంతితో మెరుస్తుంటే అణువణువు చూపులతో గుచ్చి ఆస్వాదిస్తున్న రవి.

ఎప్పుడు తన బట్టలన్నీ తొలగించాడో కూడా తెలియనంతగా వున్నానని తెలియటంతో సిగ్గుతో మొహం ఎర్రబడగా తన చూపులను తట్టుకోలేక అరచేతితో మొహం కప్పేసుకుంది.

రమ తన మొహంపై పెట్టుకున్న చేతులను రవి తన చేత్తో నెమ్మదిగా తప్పించి మోహాన్ని దగ్గరకు చేర్చి పెదవులను ఆసించాడు. ఎర్రగా వంపుతిరిగివున్న నోటి కిందిపెదవిని తన పెదవులతో నొక్కిపట్టి, నోటి లోపలికి లాక్కుని అందులోని రసాన్ని పిండుతున్నట్టు పీల్చడంతో, తన వంట్లో శక్తినంతా రవి జుర్లుకుంటున్నట్టుగా అనిపించింది రమకు.

కొద్ది క్షణాలు ఆ పెదవిని వదలలేనట్టుగా పీల్చి రసాలన్నీ జుర్లుకుని - చేతులపై పైకి లేచి తన వంటి అందాన్ని చూస్తున్నాడు. రవి చూపు పడుతున్న ప్రతిచోటా రమకు తీపి సలపరం రేగుతోంది. ఏదో హఠా వళ్ళంతా కమ్మేస్తోంది.

గుండ్రంగా దబ్బపండు ఛాయలో, పుష్టిగా చిన్న మచ్చ
కూడా లేకుండా రెండు కొండలు
నీలబడినట్టుగావున్న పాతీండ్లు, వాటి మధ్యలో
అర్ధరూపాయంత సైజులో తేనెరంగులోవున్న ఎర్రటి
చనుమచ్చలు, దానిపై చిటికెనవేలు సైజులోవున్న
మొనలు, వాటి కిందగా ఆ వురోజాల బరువుకు
చిక్కినట్టుగా సన్నగావున్న నడుము మధ్యలో
దిగుడుబాపిలా వున్న నాభి.

దాని కిందగా - చీర కుచ్చిళ్ళ ఒరిపిడికి చారలతో
ఉబికివున్న పొత్తికడుపు, అక్కడినుంచి
రెండుపాలరాతి దిమ్మలు బోర్లించినట్టుగావున్న
తొడలు, అపి రెండూ కలుస్తున్నచోట
ఉబ్బినపూరీలా మదన మందిరం, మధ్యలో
సన్నటిగీతలా చీలిక - ఇరుపక్కలా చిన్నచిన్న
మొలకల్లావున్న వెంట్రుకలు -

రెండు కళ్ళు చాలవన్నట్టు పిప్పరిచ్చిన నేత్రాలతో
చూస్తున్నాడు రవి. చూపులతోనే శృంగారాన్నంతా
ఒకబోస్తున్న రవి దృక్కులను తట్టుకోలేక

మత్తుగా అరమోడ్పు కళ్ళతో చూస్తూ "ఊ ఊ"
అంటూ తీయగా మూలుగుతూ తన ఇబ్బందిని
తెలియచేసింది.

తన నడుంపక్కగావున్న రవి రెండుచేతులను
నెమ్మదిగా తీసుకువచ్చి రమ తన ఎద పొంకాలపై
వేసుకుని ప్రేమగా రవి మొహం లోకి చూసింది.
సిక్కిబొడుచుకునివున్న మొనలని వేళ్ళతో
నలుపుతూ రొమ్మలను చేతులతో రవి
పిసుకుంటుంటే రమకు నరాలన్నీ తీయటిబాధతో
మూలుగుతున్నాయి.

బంగారు కలశాలలా మెరుస్తున్న ఆ పొంకాలు
పిసికేకొద్దీ లొంగనట్టు ఎదురుతిరుగుతుంటే,
మరింత కసితోవాటి మదం అణచాలన్నట్టు రవి
నొక్కుతుంటే, తట్టుకోలేని వఱు రమ వళ్ళంతా
కమ్మేస్తోంది.

"నా వల్ల కాదు, ఇంకా దగ్గరకు రమ్మనట్టు" తన
చేతులను నొక్కిపట్టి కిందకు లాక్కుంటుంటే

"ఏ మిటి తొందర అన్నట్టు" రవి నవ్వుతూ చూసాడు.
సిగ్గుగా నవ్వుతూ "ఓ అరగంట పోతే మా అత్త
లేస్తుంది" అని అంటూ బ్రతిమాలుతున్నట్టు
చూసింది.

అర్థమైనట్టు రవి కొద్దిగా వెనక్కు వంగి తనవంటిపై
ఉన్న shirtను తీసేసాడు. కింద చేయి పాంట్ జిప్
మీదకు వెళ్తుంటే సిగ్గుతో చూడలేక కళ్ళు
తీపుకుంది. కొద్దిగా కాళ్ళు పైకి లేపి పాంట్
కిందకు లాక్కుని కొంచెం పైకి లేవడంతో
కుతూహలం ఆపుకోలేక కళ్ళు సగం తెరిచి
కిందకు చూస్తే - కోడె త్రాచులా బుసలు కొడుతున్న
అంగం గుప్పెట పట్టనంత లావుతో బారుగా
ఎగిరెగిరి పడుతుంటే గొంతు తడారి పోయింది.
అంగం చివర ఎర్రటి టోపిలా ఉంది. మధ్యలోవున్న
చిన్న రంధ్రంలోనుంచి కోరికల వేడికి కొద్దిగా
జారిన రసం చిన్నబొట్టు లైట్ వెలుగులో
మెరుస్తోంది.

తదేకంగా చూస్తున్న తన వంక రపి చూస్తూ
కళ్ళెగరేయడంతో సిగ్గుతో కళ్ళు తీపుకుంది.
నెమ్మదిగా మీదకు వాలాడు. తన బరువును
తట్టుకోవడానికి అన్నట్టుగా రమ కొద్దిగా తొడలను
పిశాలం చెయ్యడంతో తొడల మధ్య తగులుతోంది ఆ
గూటం. వంట్లోని రక్తమంతా తొడల మధ్యకు
చేరుకుంటున్నట్టు పులకరింత రమకు కలిగింది.
ఇద్దరి నగ్న శరీరాలు తగులుతూ ఒకరి వంట్లోని
కోరికను మరొకరి దేహంలోకి పంపుతున్నట్టు కొద్ది
క్షణాలు అలాగే ఉన్నారు.

ఏమాత్రం తొందర లేకుండా ఎంతో సిదానంగా ప్రతి
క్షణం ఆస్వాదిస్తున్నట్టు ప్రవర్తిస్తున్న రపిని చూస్తూ
మనసంతా కోరికతో సిండిపోగా రెండు చేతులు
అతని బుగ్గలపై వేసి ప్రేమగా దగ్గరకు తీసుకుని
పెదవులపై ముద్దు పెట్టుకుంది.

ఇద్దరి పెదవులు అలాగే కొద్ది క్షణాలు కలిసిపోయి
నాలుకలతో ఒకరి నోట్లో మరొకరు మెరుపులు
సృష్టించుకున్నారు. కింద కాళ్ళ మధ్య

వత్తుకుంటున్న గూటం తన ఆడతనంచీతి క మీద
రాపాడుతూ దాసిపై బోర్లా పడుకున్నట్టు వత్తుతూ
తగులుతుంటుంటే - ఓపలే క గుసగుసగా "మా అత్త
లేస్తుంది అన్నాగా" అంది ఇంకా ఎంతసేపు అనే
ఉద్దేశంతో.

దాంతో కొద్దిగా మోచేతుల మీద పైకి లేచాడు రవి.
తొడలు కూడా పైకి లేపడంతో ధ్వజస్థంభంలా రమ
ఆడతనంపై నిలుచుంది. కోడె త్రాచులా ఎగిరెగిరి
పడుతుండడంతో చీతి క మీద ఉపస్థు మీద
తారట్లాడుతుంటే, ఆ ఎర్రటి గుండు భాగం
తగిలినప్పుడల్లా వళ్ళంతా వులిక్కి పడుతోంది
రమకు.

తన గూటంపైవున్న ఎర్రటి టోపి ఆ
మదన మందిరంపై తారట్లాడుతుంటే దారి కూడా అదే
చూసుకుంటుంది అన్నట్లు ఉండడంతో అది
పువ్వు మధ్యవున్న బొడిపను తాకినప్పుడల్లా వంట్లోని
రక్తమంతా పరుగులు తీస్తున్నట్టు అవడంతో "ఫ్లీస్"
అన్నట్టు బ్రతి మాలుతూ చూసింది.

ర పి చిన్నగా నవ్వి "ఏం చేయను నాకు
కుదరడంలేదన్నట్టు" చిన్నగాభుజాలు ఎగరేసాడు.
అసహనంగా చూస్తూ చిరుకోపంతో తన భుజంపై
చిన్నగా గిల్లితే నవ్వాడు తన తాపం చూసి.

"అలా గిల్లక పోతే పాపం దారి తెలియక తిప్పలు
పడుతున్నాడు హెల్ప్ చెయ్యవచ్చు కదా" చెవి
దగ్గరకు వచ్చి గుసగుసగా అన్నాడు.

"ఇలా ఏడిపిస్తావా?" అన్నట్టు చిరుకోపం చూపుతూ
కుడిచేయి కింద ఇద్దరి తొడలమధ్యకు తెచ్చి
ఎగిరెగిరి పడుతున్న తన గూటాన్ని పట్టుకుంది.
చేతిలో పట్టుకుంటే ఎక్కడ కాతిపోతుందో
అన్నట్టుగా భయంతో వేళ్ళ కొనలతో అంగాన్ని
పట్టుకుని నెమ్మదిగా రెండు రెమ్మల మధ్య
చీలికవద్దకు తెచ్చి వదిలేసి ఇక నెట్టమన్నట్టుగా రపి
కళ్ళలోకి చూసింది.

కోరికతో అప్పటికే రెమ్మల మధ్య చెమ్మతేరి
వుండడం, ఆ తడి రపి దడ్డుకు తాకుతుండడంతో
దారి తెలిసినట్టుగా నెమ్మదిగా అంగం లోపలకు
దూరింది. రెమ్మలను చీల్చుకుంటూ అంగం ముందు
భాగం వరకు లోపలకు వెళుతుంటే ఓపలేని ఆ
తీయదనాన్ని అనుభవిస్తూ "హమ్మ" అంటూ
మూలుగు రమ నోట్లోనుంచి వచ్చింది.

ఎంతో తదేకంగా తనవంకే చూస్తూ, తీయగా
వళ్ళంతా తనకు అప్పగించేసినట్టు, Lubricant
చేసుకుంటున్నట్టుగా రపి తన అంగం కొద్దిగా
లోపల కదిలించి "దింపనా?" అని కప్పింతగా
అడుగుతూ తను సమాధానం చెప్పేలోపులోనే సగం
వరకు ముందుకు తోసాడు.

అంత లావాటిది రెండు పెదవులను చీల్చుతూ
సర్దున దూసుకు వెళ్ళడంతో చిన్నపాటి నొప్పితో
"హమ్మ మ్మ మ్మ" అంటూ మూలిగింది.

గుండెలసిండా ఊపిరి పీల్చుకుంటూ ఎందుకైనా మంచిది అన్నట్టు రెండు తొడలను బాగా పిడదీసి పెడుతూ దూరంగా చాపింది.

రెండు రెమ్మలను వరుసుకుంటూ దిగుతున్న అతని దడ్డుకు తొడలు పిడదీయడంతో మరి కొంచెం సులువు చేకూరి కొద్దిగా నడుం పైకెత్తి ఒక్కసారిగా కిందకంటా నొక్కిసాడు.

బిరుసు నేలలో దిగిన గునపంలా ఒకేసారి రెండు రెమ్మలను చీల్చుకుంటూ ఆడతనపు లోపలి గోడలను బిగుతుగా ఒరుసుకుంటూ ఒకేసారి దిగడంతో ఆ నొప్పికి తాళలేక "అబ్బా" అంటూ నొప్పితో కీచుగా అరిచింది.

రవి మళ్ళీ తన నడుం కదపబోతే భయంగా "వద్దు ఆగు కదలకు" అంటూ పీలగామారిన గొంతుతో అరిచింది. దాంతో కొద్ది ఊణాలు ఆగాడు.

సీసాకు బీరడా కొట్టినట్టు రెమ్మల మధ్య సిండుగా
బీర్లుగా ఉంది. తోపతీ కంటా దూర్చి ఉండడంతో ఆ
జంబం గుండు మొత్తం తోపతీ అంచులకు
తగులుతోంది. కొద్దిగా కదిలాడు తోపల.

"అబ్బ వుండు కొద్దిసేపు కష్టంగా ఉంది" బాధగా
అంది రమ.

"చెన్నపిల్లలా ఏమిటిది?" నవ్వాడు.

* * *

ఇంకా ఉంది

క సి కోరిక - 09

by

s_sasank1@yahoo.co.in

"నీ కు అలాగే ఉంటుంది. చస్తున్నాను. మరి గుండెలకు తగులుతోంది. ఊపిరి ఆడటం లేదు అసలు తెలుసా..!" కినుకగా తన బాధని కోపంగా చూపుతూ అంది రమ.

"ఆ మాత్రం తట్టుకోలేవా ఏంటీ.." అన్నాడు.

"ఏదో సన్నగా అందంగా ఉన్నావని ఒప్పుకున్నాను కానీ, ఇలా ఇబ్బంది పెడతావని తెలుస్తే అసలు వచ్చేదాన్ని కాదు.." చిరు కోపంగా చూస్తూ అంటే..

తన మాటలకు మరింతగా ఉద్రేకంతో మొగతనం పొంగడంతో.. లోపల కొద్దిగా కదిలించాడు. లోపల అంచులని తాకుతున్న ఆ బలుపును భరించడం కష్టంగా ఉంది. నోరు తెరచి ఊపిరి పీల్చుకుంటూ..

"అబ్బా.. ఏం పోసి పెంచావు బాబూ.. మరి చీలకడ దుంపలా ఉంది.." నవ్వుతూ అంది.

"నేనే మీ పెంచలేదు. నీ లోపలకు వెళ్ళాక అదే పెరుగుతుంది. ఇంతకు ముందు వరకు బాగానే ఉంది. ఏమైందో మరి లోపలకు వెళ్ళాక.." నవ్వుతూ పైకంటా లాగి కిందకు తోయడనికి అన్నట్టు దిగబోతూంటే,

రవి భుజాలు పట్టి ఆపి సిగ్గుగా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.. "నెమ్మది.. కొద్దిగా.. స్లీప్.. అలవాటు అయ్యే వరకు.. స్లీప్.." బతిమాలుతున్నట్లు అంది.

"అలాగే.." కొంటేగా నవ్వుతూ అని నెమ్మదిగా పైకంటా తీసి, కొద్ది బాగం మాత్రం లోపలకి తోసాడు. అలా నాలుగయిదు సార్లు చేసాక రెమ్మల లోపల చెమ్మ ఊరి, తడి

తడిగా అవ్వడంతో దారి కొంచెం వెడల్పు అయినట్లు అయ్యాక, కొద్ది కొద్దిగా లోపలకి లోతుల్లోకి దింపసాగాడు. కొద్దిసేపటికి మరి బీగువు తగ్గి కొంచెం సులభంగా పైకి రావడం, లోపలకు దిగడం జరుగుతుంది.

పైకంటా తీసి రెమ్మల గోడలను తాకుతూ లోపల కంటా దిగుతుంటే, ఆ సుఖాన్ని అస్వాదిస్తూ ఉంది రమ. ఏమాత్రం తొందర పాటు చూపకుండా రెమ్మలను తాకేలా పైకంటా తీసి ముందు గుండు భాగం తర్వాత నెమ్మదిగా లోపలకి దిగుతుంటే, తన రాడ్ ముందు టిప్ తన ఆడతనం లోపక గోడలని స్పర్శిస్తూ మొత్త అంచుల వరకు దిగుతోంది.

ఆ బలమైన మగసిరి లోపలి గోడలను తాకుతూ, దిమ్మ లోతుల్లోకి చొచ్చుకు పోతుంటే, తొడల మధ్య నరాల సలపరం తీవ్రమై దిమ్మలో వెచ్చటి ఆపిర్లు పుట్టి ద్రవరూపం లోకి మారినట్లుగా చెమ్మగిల్లుతుంటే, రమకు వశ్యంతా ఓపలేని జీల రేగుతోంది. తన తొడల మధ్య రెమ్మల్లోంచి బొట్టు బొట్టుగా ఊరుతున్న దిమ్మ రసాలు పూరెమ్మల మీద నుంచి పక్కలకు కారసాగాయి.

దాంతో చీత్తడి చీత్తడిగా అయిన తొడల మధ్య భాగంపై అతని గూటం కిందకి దిగినప్పుడు దానికి ఇరువైపులా వేలాడుతున్న బంతులు తాకినప్పుడల్లా "తపక్.. తపక్" మనే శబ్దం రూములో పిసిపిస్తోంది. లయబద్ధంగా పిసిపిస్తున్న ఆ శబ్దాన్ని ఎవరైనా పింటారేమో అన్న అనుమానంతో

"హ్.. నెమ్మది.. ఎవరైనా పింటారు.." అంటూ రమి చెవిదగ్గర గుసగుసగా అంది రమ.

"ఇంతకంటేనా.. నెమ్మదిగానే చేస్తున్నా.. నీలోని రసాలు పొంగి శబ్దం వస్తోంది. నా తప్పే లేదు.." మత్తుగా అన్నాడు రమి.

తీవ్రమైన కోరికతో, గొంతులోంచి జీరగా మాటలు వస్తుండగా.. "ఆ మాత్రం చాతకాదా.. ఏం చేసినా అల్లరి కాకుండా చూసుకోవాలి.." పెక్కిరింతగా అంది రమ.

"ఇలా మాటాడితే గట్టిగా కుమ్మతాను. తర్వాత కుయ్యో.. మొర్రో అన్నా ఆగను" బెదిరిస్తున్నట్లు అన్నాడు రవి.

"వద్దు వద్దు.. నా వల్ల కాదు. స్లీప్.. తప్పిపోయింది.." నవ్వు బిగపట్టి కంగారుగా అంది రవి. ఎక్కడ అలా చేస్తాడో అనే ఆదుర్దాతో..

"అయినా చిన్న అనుమానం.. మరీ పెళ్ళి కాసి పిల్లలా అలా మరీ ఇంతగా మెలికలు తిరుగుతున్నావేంటి కొత్త అయినట్లు.." ఏడిపిస్తున్నట్లు అన్నాడు.

చిరుకోపం చూపుతూ.. "ఏదో సరదా పడుతున్నావని ఒప్పుకున్నాను కానీ.. నాకేమన్నా ఇలాంటిది అలవాటు అనుకున్నావా.. మా ఆయన తప్ప మరొకరికి ఎప్పుడూ ఇంత చనువు ఇవ్వలేదు.." కినుకగా అంది రవి.

"అబ్బా సరదాగా అన్నాతే.. ఆ పిషయం నాకు ముందే అర్థమైంది" అన్నాడు రవి.

"ఎలా..?" అడిగింది రవి.

తన రాడ్ సి పైకంటా లాగి, బిగుతుగా దిమ్మలోని కండరాలను తాకుతూ లోపలకంటా కొద్దిగా స్పీడుగా దింపాడు రవి. "హ్మ్.. అంటూ రవి మాటిగితే..

"ఇదిగో ఇలా ఈ బిగుతు చూసాక అర్థం అయింది" అని నవ్వాడు."

మొహం కంద గడ్డలా అవగా, తల పక్కకు తిప్పుకుంది రవి.

"అయినా మీ ఆయనకు థాంక్స్ చెప్పాలి.. అస్సలు బిగుతు తగ్గనివ్వకుండా కాపాడినందుకు" కళ్ళతోనే నవ్వుతూ అన్నాడు రవి.

"తంతాను.. పిచ్చి మాటలు మాట్లాడావంటే.." జబ్బమీద చనువుగా కొడుతూ అంది.

"అయినా నా మీద ఇంత దయ ఎందుకు కలిగింది.. ఈ ఊర్లో ఇంత అదృష్టం పడుతుందని ఊహించనే లేదు." లోపల ఉన్న దడ్డును మరి పైకి తీయకుండా లోపలే ఉంచి, లోపల కండరాల మధ్య తిప్పుతూ అడిగాడు రవి.

తన ఆడతనం లోపల అంచుల్లో ఎక్కడో రవి అంగం చివరి టిప్ తగులుతుంటే, వళ్ళంతా పింత పులకరింతలు కమ్మేస్తుండగా, అరమోడ్లు కళ్ళతో, జీరగా మారిన గొంతుతో, ప్రేమగా చూస్తూ.. "నువ్వు చూపులతోనే గుచ్చుతుంటే ఇక భరించలేక, ఏదో పాపం మనసు పడుతున్నావని.." నవ్వుతూ అంది.

"ఏది ఏమైనా నీకు జాతి గుణం బాగా ఎక్కువ.." కొంటేగా అన్నడు రవి..

"ఏం అలా అంటున్నావు.." అడిగింది రమ.

"అదే నీ ఫ్రెండ్ కోరిందని పాపం అనుకుని నీ ఇల్లు ఇచ్చావు. ఇప్పుడేమో నా మీద జాతి పడి.. ఈ అందాలని నా ముందు పరిచావు.." పెక్కిరింతగా అంటూ, లోపల మూలలకి తగిలేలా తిప్పడు..

తీయ్యగా మూలుగుతూ ఊపిరి పీల్చుకుని, తెచ్చి పెట్టుకున్న కోపంతో కినుకగా చూస్తూ.. "నీకు బాగా లోకువ అయ్యాను.." అంది రమ.

"మరి జాతి పడి కాకపోతే, నా అంత అందగాడు ఎక్కడా కనపడలేదా.." కప్పిస్తూ అన్నాడు.

తొడల మధ్య లయబద్ధంగా కదులుతూ, పైన తన యవ్వన కలశాలని సుతిమెత్తగా నలుపుతున్న రవి చేతులపై చేతులు వేసి గట్టిగా నొక్కుకుంటూ.. "పెద్ద గొప్ప.. అందుకు కాదులే.." అంది.

"మరి చెప్పా.. స్టేజ్.." బతిమాలాడు.

కొద్దిగా కళ్ళు ఆర్పి, చెప్పక తప్పదా అన్నట్లు సాలోచనగా చూసి.. "ఏమీ లేదు.. మీ వదిన పిషయం తెలిసినా చాలా మామూలుగా ఉండటం, ఏమీ అల్లరి చెయ్యక పోగా, తను ఏమీ ఫీల్ అవకుండా నువ్వు ప్రవర్తించడం నచ్చింది. నచ్చడం కంటే.. ఇష్టం అనుకో. మనసు పడ్డ నీలాంటి వాళ్ళకు దగ్గర అయినా, ఏమీ అల్లరి కాము అనే భరోసా కూడా ఉందిలే.." నవ్వుతూ ప్రేమగా అతని బుగ్గలు పట్టుకుని కుదుపుతూ అంది.

"ఓహో.. ఆ వదిన పట్ల చూపిన గౌరవం నచ్చి, ఈ వదిన దగ్గరయ్యందన్న మాట.." నవ్వాడు రవి.

లోపల కదలికలు స్పీడ్ పెంచుతున్న తనను కైపుగా చూస్తూ.."తంతాను.. మంచమెక్కాక వరసలు మాట్లాడావంటే.." సన్నగా మూలుగుతూ రవి పిరుదులపై చేన్నగా గిల్లి అంది.

"సరే.. సరే.. అలా గిల్లకు. నువ్వు అలా చేస్తే లోపల ఎక్కడో నాడి కన్నీరు.. అఫ్ఫోర్స్ అది లోపలకు చేరాక అమృతంగా మారి.. కారుస్తుంది" అన్నాడు.

"ఈ పాడు మాటలే వద్దు అంది.." సిగ్గుగా, కోపం నటిస్తూ అంది.

"ఏం మాట్లాడినా వద్దు అంటే ఎలా.. అడిగిందేమో సరిగ్గా చెప్పవు.." గుసీపాడు..

"ఏం చెప్పలేదు.." అడిగింది రవి.

"అదే.. కేవలం మా వదిన పట్ల గౌరవం చూపినందుకే, తన పిషయం తెలిసినా పట్టించుకోనందుకే నన్ను నమ్మావంటే, నమ్మకంగా లేదు. వేరే కారణం ఉండాలి. అయినా మా వదిన అంటే, మరీ అంత ఇష్టమా.. అంత జాలి పడి మరీ నీ ఇంట్లో రూం ఇచ్చేసావు. పైగా నాకు కూడా నీ వంట్లో చోటు ఇచ్చేసావు.." అల్లరిగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఇద్దరం చిన్నప్పటి నుంచి స్నేహితులం తెలుసా.. దాదాపు ఒక ఇంటితో వాళ్ళం లాగే పెరిగాము" అంది రమ.

"ఎంత స్నేహితురాలయినా ఇలాంటి పనులా.. ఆ మోహన్ మీ ఇంటికి రావడం ఎవరైనా చూసి అనుమాన పడితే..?" అడిగాడు ప్రశ్నార్థకంగా..

"ఏమీ పడరులే.. చూసినా ఏమీ అనుకోరు.." చిరునగవుతో చెప్పింది.

"ఏం.. ఎందుకు అనుకోరు..? లేక మా వదినకు, ఆ మోహన్ కు పరిచయం ఉందని మీ ఇంట్లో వాళ్ళకు ముందే తెలుసా..?" కొద్దిగా అనుమానంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"చీ.. చీ.. అదేం కాదు.." అంది..

"మరి.." అడిగాడు రవి.

"ఏమిటి ఈ ప్రశ్నలు.. ముందు కదులు.." గొణుగుతున్నట్లుగా అంది.

కొంటే గా నవ్వుతూ.. "నేను కదలక పోయినా, అది కదులుతుందే తోపల. తెలియడం లేదా?" అంటూ తన గూటాన్ని తోపల అంచులను తాకేలా గట్టిగా బిగపెట్టి దింపి అక్కడే ఉంచుతూ అన్నాడు.

"అబ్బా.." అంటూ గొంతులోంచి రాబోయిన కేకను, పళ్ళబిగువున ఆపుకుంటూ.. "స్లీప్ రవీ.. నొప్పి.." అంటూ మూలిగింది.

"కదలటం లేదు అంటావు.. కదిలితే నొప్పి అంటావు.." అల్లరిగా అన్నాడు.

"ఇదిగో ఇలా చేస్తే వెళ్ళిపోతా.." అతిగినట్లుగా అంది.

Crazyforu88@yahoo.com

<http://in.groups.yahoo.com/group/hot-indian-telugu-stories-new/>

"సరేలే. నీ కు ఇష్టమైతేనే చెప్పు. లేక పోతే వద్దు. కావాలంటే నీలోనే దాచుకో. వత్తిడి చెయ్యనులే. అంతే గానీ మధ్యలో ఇలా వదిలేసి పెళ్ళిపోతానంటే ఎలా.. మా బుజ్జి గాడు ఉసూరు మనడూ.." కొంటే గా నవ్వుతూ అన్నాడు.

వళ్ళంతా రే గుతున్న పులక రింతలతో, కోరికతో, ఆర్తిగా తన భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి దగ్గరకు లాక్కుంటూ, తన ఎద పొంగులు వత్తుకు పోయేలా వాటి మొనలు గుచ్చుకు పోయేలా, రపి చాతీని మరింతగా నొక్కుకునేలా అది మేస్తూ..

"ఏం దాచుకున్నాను బాబూ.. వళ్ళంతా మరీ అప్పగించానుగా.. ఇంకేం దాచుకున్నాను నీ దగ్గర.." అంటూ గారంగా.. కామంతో ఎర్రబడిన కళ్ళతో మత్తుగా అంది రమ.

(ఇంకా.. ఉంది..)

I story py mii abiprayalu.. naa mail address ki pampandi I am available in the messenger in the same address also

s_sasank1@yahoo.co.in

క సి కోరిక - 10

by

s_sasank1@yahoo.co.in

"అసలు నీ మదన మందిరం తలుపు తెరిచి, లోపలికి ప్రవేశించే అవకాశం ఎందుకు ఇచ్చావో..? ఇదిగో నే పూ రే కులు నా బుజ్జి గాడిసి మరీ ఇంత క సి గా ఎందుకు పట్టు కుంటున్నాయో.. నా వాడిపై వాటికి అంత కోపం ఎందుకో.. చెప్పమంటే.. చెప్పడం లేదుగా.." నవ్వుతూ అన్నాడు రవి.

ఆ మాటలకు సిగ్గుతో జలదరించి కింద తొడలు కదిలినట్లు అవ్వగా.. కోపంతో ఆ సిగ్గును దాచుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తూ.. "పాడు మాటలు ఆపుతవా.. ఆపవా..! " అంది..

"చెప్పక పూతే ఆపను.." అన్నాడు మారాం చేస్తున్నట్లు..

"అయితే చెప్పనా.." అల్లరిగా నవ్వుతూ..

"చెప్పు.. " హుషారుగా మరింత దట్టించి కుమ్మతూ అన్నాడు రవి.

"హం.." అని మూలుగుతూ.. "నేనే మవుతాను నీకు.." అడిగింది సిగ్గును దాచి నవ్వుతూ..

"మంచమెక్కాక వరసలు అడగవద్దని, మళ్ళీ అదేంటి..?" అన్నాడు.

"అడగవద్దు అన్నాను గానీ, చెప్పవద్దు అనలేదు కదా.. చెప్పు" అంది

"వదిన వరస. అంతే కదా.." అన్నాడు కొద్దిగా సిగ్గుగా..

"మరి వదినను ఇలా చెయ్యడం తప్పు కాదా.." తన తొడల మధ్య కదులుతున్న అతని జంభం వైపు చూపు పిసిరి అంది..

"ఏయ్.. ఇదేంటి ఈ మడత పేచీ.." అర్థోక్తిగా అన్నాడు.

"మరి వదినను చెయ్యడం సిగ్గుగా అనిపించడం లేదా..?" కప్పింతగా అంది..

"ఇంత అందమైన ఆడది కళ్ళెదురుగా ఉంటే,, ఏ వరనో ఏమీ తెలుస్తుంది.. తెలిసినా మనసేం ఆగుతుంది.." అడిగాడు.

"అంటే వదిన అయినా తప్పు లేదన్న మాట.. నీ కోరిక తీరాల్సిందే అన్న మాట.." చిలిపిగా చూస్తూ అంది.

తను ఏం చెప్పబోతోందో చూడటంగా మనసుకు నెమ్మది నెమ్మదిగా తెలియవస్తుండడంతో అనుమానంగా చూస్తూ కాసేపు కదలికలు ఆపాడు.

"నీలాంటి వాడికి కావాలనిపించాలే కానీ, ఎవరైనా పర్వాలేదు. ముందు మీదెక్కియ్యడమే.. తర్వాత సగం పెట్టి అత్తా.. లేదా మేనత్తా అని అడిగే రకం.." వెక్కిరిస్తూ అంది.

"సిన్నూ.. సిన్నూ.." అని కోపంగా అని, ఆ కోపమంతా తన నడుం వద్దకు కేంద్రీకరించి చూపుతూ ధబీ ధబీ మని ఊపిరాడకుండ గుద్దాడు.

"అబ్బా.. ఆహ్.. స్లీప్.. ఆపు.. ఆ.. వద్దు.. అమ్మా.. అంత కోపం.. ఆ.. వద్దు.. నెమ్మది.. అబ్బా.. మరి అంతగాన.. స్లీప్.. ఆపు.. చెప్పమంటావు, చెబితే.. ఓహ్.. అబ్బా.. ఆహ్.. కోపం.." అతని కష్టం మీద ఊపిరి పీల్చుకుంటూ అంది.

"సరే చెప్పు.." అన్నాడు పళ్ళబిగువున చూస్తూ..

"పిశాల నా ప్రాణ స్నేహితురాలు కదా.. అదంటే నాకు చాలా ఇష్టం కదా.. అది తెలుసు కదా.. " అడిగింది నెమ్మదిగా ఊపిరి పీల్చుకుంటూ..

"అవును కదా." వెక్కిరింతగా అన్నాడు.

"వరసలు ఏమైనా పర్వాలేదు అనుకునే నీలాంటి వాడి కంట పాపం పిశాల పడింది కదా. నీ బుద్ధి ఎలాంటిదో.. ఏ మార్గం పడుతుందో.. ఏమన్నా బ్లాక్ మెయిల్ లాంటిది చేస్తావేమో పాపం. దాని సంసారం ఏమౌతుందో అనే భయంతో.. ఈ వదిన నీకింద పడుకుంది.." తన కదలికలకు ఎగిరెగిరి పడుతున్న తన శరీరంతో పాటుగా తుళ్ళి తుళ్ళి నవ్వుతూ అనేసింది.

"చీ.. సిగ్గులేదూ.. ఏమిటా పాడు మాటలు.." స్టన్ అయినట్లు కొద్ది క్షణాలు ఆగి.. కేవలం అల్లరిగానే అంటూందని అర్థమై చిరుకోపంగా చూస్తూ అన్నాడు.

"మరి చెప్పమన్నావుగా.. నీకింద ఎందుకు నలుగుతున్నానో.. అదే కారణం మరి" అల్లరిగా అంది.

"అసలు నీకు.. నీ ఫ్రెండ్ తో పాటు బాగా కొవ్వెక్కింది. ఈ కొవ్వు అణగ దొక్కితే కానీ తిన్నగా ఉండరు.." పిసురుగా, కత్తిలా లోపలకంటా దిగుతూ అన్నాడు.

"నా ఫ్రెండ్ కొవ్వు సంగతి మోహన్ చూసుకుంటాడే.. నా కొవ్వు నువ్వు కరిగించు.." అంది వెక్కిరింతగా..

"అసలు తడి ఆరకుండ.. రోజంతా నాన బెడితే కానీ దీని కొవ్వు తగ్గదు.." కసిగా అన్నాడు.

"అవును.. నీది కూడా చూడు. మీ వదిన పేరు చెప్పగానే నా లోపల ఎలా బుస కొడుతుందో.." కవ్వీస్తూ నవ్వుతూ అంది.

"ఏమ్.. అలా మాట్లాడ వద్దు.. తప్పు" అన్నాడు కంగారుగా..

"మరి నువ్వు అలా మాట్లాడితే నేను పాడు మాటలు మాట్లాడతాను" జాగ్రత్త అన్నట్లు నవ్వుతూ అంది.

"చెప్పక పోతే మానెయ్యి. ఏం పర్లేదు.." అంటూ గట్టిగా కుమ్మసాగాడు.

పక్కన నవ్వుతూ.. "చెప్తున్నావే.. ముందు కొవ్వు పట్టింది అన్నావుగా..

కరిగించు. తర్వాత చెప్తాను." రెచ్చగొడుతున్నట్లుగా కళ్ళతో చూస్తూ ఎందుకైనా మంచిదని తొడలు మరింతగా పిశాలంగా పుస్తకంలా తెరిచి పరుస్తూ అంది రమ.

ఇక లాభం లేదు నీ పని పట్టాల్సిందే" అన్నట్లు రవి తన నడుంపైకంతా లేపి కదలికలకు అనువుగా చేతులు మంచంపై ఆనించి, పైకంటా లేపి మరీ తన గూటాన్ని తోపి అంచులను తాకేలా స్పీడుగా దింపసాగాడు.

పైకంటా లేపి మదన మందిరంపై ఐరన్ పోల్ లాగా నిలబడి ఎత్తి, ఆ క్షణంలోనే తన కామపీఠాలను తాకుతూ బీర్లుగా దిగుతున్న ఆ కదలికలు, తన ఆడతనంలో వరదలు సృష్టిస్తున్న ఆ మగసిరి తాకిడిని అమూల్యంగా ఆస్వాదించడనికి అన్నట్టో, ఆ ఊపుడికి తట్టుకోడనికో, రవి భుజాలపై చేతులు వేసి, మరీ స్పీడుగా దెంగుతున్నప్పుడు చేతులతో ఆపి నెమ్మది చేస్తూ.. "ఊ.. ఓహ్.. మ్మ్.. అబ్బా.. ఇష్.. అదీ.. మ్మ్.. ఆ.. అలాగే.. మ్మ్.." అంటూ తీయ్యగా మూలుగుతోంది రమ.

తొడల మధ్య నరాల్లో ఉబుకుతున్న సుఖం వళ్ళంతా పాకుతుండగా, "అబ్బా.. రవీ.. చంపుతున్నావు.. ఓహ్.. మ్మ్.. అదీ.. ఆ.. అలాగే.. మ్మ్.. ఆపకు.. పర్లేదు.. మ్మ్.. ఆ.. కత్తిలా దిగుతోంది.. ఓహ్.. ఇష్.. అలాగే.. ఊ.. మ్మ్.." అంటూ తీయ్యని మూలుగులతో ఆ గది సిండి పోయింది.

వళ్ళంతా మత్తు కమ్మేసినట్లు అయిపోతుండగా, నరాల తీట అంతా తొడల మధ్యకు చేరి చెమ్మగిల్లుతుండగా, శరీరం గాలిలో తేలి పోతున్నట్లు, ఏదో అయిపోతున్నట్లు

ఆందోళన, అలజడి, సుఖం.. ఇలా రక రకాల భావాలు కమేస్తుండగా, ఏమైనా ఆ సుఖాన్ని తనిపి తీరా ఆస్వాదించాలన్నట్లు తన మొత్త మరింతగ పైకి లేపుతూ, ఎదురొత్తులు ఇస్తూ, ప్రతి పోటు పోటుకీ మత్తుగా మాలుగుతోంది రమ.

తన ఆడతనంలో రసాలు వెల్లువలా పొంగుతున్నాయి. ప్రతి పోటుకీ కొత్త ప్రదేశంలో తాకుతున్నట్లు వళ్లంతా వణికిపోతోంది. ఏదో ఉద్యేగం ఆడతనపు రోయల్లో.. ఏమవుతుందో తెలియని అలజడి. ఏదో భూకంపం వచ్చినట్లుగా పొత్తి కడుపు అంతా వణికి పోతుంది.

"హ్మ్.. రవీ.. ఆ.. ఓహ్.. అలాగే.. హ్మ్.. అబ్బా.. ఇంక.. ఆ.. ఆపొద్దా.. ఇంకా.. మ్మ్.. ఇహ్.. అదీ.. గట్టిగా.. ఇంకా.. ఓహ్మ్.. గట్టిగా.. స్పీడుగా.. అదీ.. హ్మ్.. అలాగే.. ఆ.. అదీ.. చంపేస్తున్నావురా.. ఓహ్.. అదీ.. రవీ.. బాగా.. అలాగే.. ఓహ్మ్.. చచ్చాను.. హ్మ్.. ఆ.. అలాగే.. ఓహ్మ్.." అంటూ గట్టిగా మాలుగుతూ, ఏదో యిపోతుండగా ఒక్కసారిగా కళ్ళు తేలేసింది.

తనలో ఏదో ఎంతకాలంగానో ఉడుకుతున్న అగ్ని పర్వతం బద్దలైనట్లు, ఒక్కసారిగా లావా పిరజిమ్మినట్లు, పూరెమ్మల రోపల నుంచి ఒక్కసారిగా, మదన రసాలు జల్లులు జల్లులుగా కారి రవి అంగాన్ని తడిపేసి, పూరెమ్మల మీదనుంచి బయటకు జారుతున్నాయి. సోమసిల్లినట్లుగా రవి భుజాలపై చేతులు వేసి నొక్కెసుకుంటూ తల పక్కకు వాల్చేసింది.

"కొద్ది సేపు.. ఆ.. రమా.. నాకు.. హ్మ్.. యిపోతోంది.. కాసేపే.. ఓహ్.. హ్మ్.. రమా.. ఆహ్.. అదీ.. అలాగే.. కొద్దిగా.. " అంటూ రోపలకంటా ఎక్కడెక్కడో తాకుతున్నట్లు బిగ పెట్టి పొడుస్తూ, రోరోపల ఎక్కడో పు రోతుల్లో తకుతూ.. ఎక్కడో చిన్నబొమిక తాంటి నరం తన బొడిపె బాగాన్ని తగులుతుండగా, తన గమ్యం చేరినట్లు ఆ ఒరిపిడికి ఒక్కసారిగా జివ్వు మంటూ రోపల పిచికారీ చిమ్మినట్లుగా కార్చేసాడు.

అంత వర కూ వేడితో సెగలు కక్కిన తన ఆడతనంలో ఒకే సారి జివ్వు జివ్వున అతని రసాలు కారి తడి చేస్తుండడంతో, ఆ సుఖాన్ని ఆస్వాదిస్తూ వళ్ళంతా తీయ్యసి అనుభూతి కమ్మేస్తుండగా, అతని పిరుదులపై చెయ్యి వేసి మరింతగా తొడల మధ్యకు నొక్కేసుకుంటూ ఉండిపోయింది.

ఇద్దరూ అలా ఎంతసేపు ఉన్నారో తెలియనట్టుగా, ఒకరిని ఒకరు కరుచుకుని ఉండిపోయారు. కొద్ది సేపటి తర్వాత రమ లేచి.

"పెళ్ళాను.. ఇంక వదులు" అంటూ లేవబోతుంటే రవి తన శరీరాన్ని మరింత అదిమి నొక్కాడు.

"ఇష్..వదులు.. మా అత్త ఇంక లేస్తుంది.." అంది.. రమ

"వదలబుద్ధి కావడం లేదు.." గారంగా అన్నాడు..

చెముతో తడిసిన రవి నుదిటిపై వెంట్రుకలను చేత్తో తప్పిస్తూ, నచ్చ చెబుతున్నట్లు, "సాయంత్రం వస్తానుగా మళ్ళీ.. వదులు.." అంది

"ఊహ.. మా రాం చేస్తున్నట్లు అన్నాడు.

"స్టీజ్ రవీ..వదులు. వెళ్ళాలి.." అంది...

పక్కకు తొలగి వదలబోతూ.. ఏదో గుర్తుకు వచ్చినట్టు, సడెన్ గా ఆగి "సరే కానీ.. తర్వాత చెబుతాను అన్నావుగా.. అసలు కారణం.. చెప్పు ఇప్పుడైనా.. లేక పోతే వదలను" అన్నాడు.

"ఏం చెప్పాలి.." అర్థం కానట్లు అడిగింది.

"ఏమ్.. మాట దాట పెయ్యకు. అసలు పిశాల మీద అంత జాతి పడి, మోహన్ ని తన నీ ఇక్కడ ఎందుకు కలవనిచ్చావు. ఆ మోహన్ వచ్చినా ఎవరూ ఏమీ ఎందుకు అనుకోరు. నా మీద ఈ కరుణ ఎందుకు కలిగింది" అడిగాడు రవి.

చెప్పక తప్పదా అన్నట్లు చూసి.. సిగ్గుగా మోహం పక్కకు తిప్పుకుంటూ..
"నాలుగు రోజులు ఉంటావుగా నీకే తెలుస్తుందిలే.." దాటపెయ్యబోయింది.

"ఇలా అయితే మరో సారి కొవ్వు తగ్గించి కానీ వదలను.." బెదిరిస్తున్నట్లు అన్నాడు.

"అబ్బా.. వద్దులే.. చెబుతాను వదులు.." అని నవ్వుతూ పక్కకు తిప్పుకుని,
మంచం మీదనుంచి లేచి, మడతలు పడిన బట్టలను చేతితో సర్దుకుని
వేసుకుంటోంది.

మంచం మీద, దుప్పటి మీదకు లాక్కుని ఒక పక్కకు వాటి పడుకుని, బట్టలు
కట్టుకుంటున్న తనని చూస్తున్నాడు రవి.

"మోహన్ ఈ ఇంటికి వచ్చినా ఎవరూ ఏమీ ఎందుకు అనుకోరు అని నీ ప్రశ్న కదూ.."
నవ్వుతూ అడిగింది.

"అవును.. మా వదినకు, మోహన్ కు లింక్ ఉంది సరే.. మా వదిన అంటే నీ
స్నేహితురాలు. మరి ఆ మోహన్ మీద కూడా నీకు అంత జాతి ఎందుకా అన్నదే నా
ప్రశ్న. కొంపదీసి ఆ మోహన్ కు నీకూ.. ఆ.. అలా చూడకు.. ఏమో మీ ఇద్దరూ
స్నేహితుల కామన్ ఫ్రెండ్స్ అని" పక పకా నవ్వుతూ అల్లరిగా అన్నాడు.

మోహం ఎర్రబడగా.. "చీ.. చీ.. అలా మాట్లాడకు.." కోపం చూపుతూ అంది.

"సరేలే సరదాగా అన్నాను.. ఇండాకే తెలిసిందిగా, నీ తేత శరీరం గురించి..
ఏడిపించబాసికి అన్నాలే.." నవ్వాడు.

దాంతో చీన్నగా నవ్వుతూ.. "ఎవరూ ఏమీ ఎందుకు అనుకోరు అంటే.." అని కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళి తలుపు తీసి పెట్టి, నెమ్మదిగా గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్ళి ఆగింది.

కుతూహలంగా ఏమీ చెబుతుందా అన్నట్లు చూస్తూ ఉన్నాడు రవి.

"ఇంతకీ మోహన్ ఎవరనుకుంటున్నావు.." నవ్వుతూ చూస్తూ అడిగింది.

తెలియదన్నట్లు చూసాడు అనుమానంగా.

రహస్యం విప్పుతున్నట్లుగా గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్ళి తలుపు తీసి పట్టుకుని వెనక్కు చూస్తూ.. "నా తమ్ముడు అవుతాడు మోహన్.." అంది.

షాక్ తిన్నట్లుగా సిశ్చిష్టతో.. ఏదో విస్ఫోధం సంభవించినట్లుగా అయిన రవి మోహం చూస్తూ..

"ఎవరూ ఏమీ ఎందుకు అనుకోరు అంటే, పిశాల నాకు ఫ్రెండ్ మాత్రమే అయితే, మోహన్ నాకు సొంత తమ్ముడు కాబట్టి. తను ఈ ఇంటికి వచ్చినా ఎవరూ ఏమీ అనుమానించరు. మా తమ్ముడు, పిశాల మధ్య జరిగిన ప్రేమ వ్యవహారం నాకు తెలుసు కాబట్టి. వాళ్ళకి సహకరించాను."

"నీతో అంటావా.. వాళ్ళిద్దరి వ్యవహారం తెలిసినా, ఏమీ అనకుండా, ఎవరూ ఫీల్ కాకుండా, ఎంతో మంచిగా రియాక్ట్ అయ్యావు. కాబట్టి నీపై నాకు ఈ అభిమానం పుట్టుకు వచ్చింది. అర్థమైందా.. అందువల్లే కేవలం ఈ కొద్ది పరిచయం లోనే.. నీకు అంత చనువు ఇవ్వగలిగాను. చాలా నీ ప్రశ్నకు సమాధానాలు.." నవ్వుతూ అని బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

వెళ్ళా వెళ్ళా.. "సాయంత్రం ఎక్కడికీ వెళ్ళకు. వెళ్ళినా తొందరగా వచ్చేయ్." అనేసి వెళ్ళింది.

Crazyforu88@yahoo.com
<http://in.groups.yahoo.com/group/hot-indian-telugu-stories-new/>

మెదడంతా మొద్దుబారి నట్లు అయి పోయింది ర పి కి .

(ఇం కా.. ఉంది..)

I story py mii abiprayalu.. naa mail address ki pampandi I am available in the messenger in the same address also

s_sasank1@yahoo.co.in

క సి 11 వ భాగం

by s_sasank1@yahoo.co.in

ఏమీ ఆలోచనలు లేకుండా స్తబ్ధుగా ఐనట్టు మెదడంతా మొద్దు బారి పోవడంతో కొద్ది క్షణాల వరకూ తేరుకోలేక పోయాడు రవి. పిశాలకు, చంద్రానికి మధ్య సంబంధం ఏర్పడిన పిషయం పై ఎన్నో రకాల వూహలు మదిలో మెదిలాయి. కానీ ఇక్కడ ఈ రమకు చంద్రం తమ్ముడు అవుతాడని ఏమాత్రం కనీసం చూచాయగా కూడా అనిపించక పోవడం వల్ల వాస్తవాన్ని జీర్నించుకోవడానికి చాలాసేపే పట్టింది. కానీ ఇంకా ఎక్కడో చిన్న అస్పష్టత మనసును తొలుస్తుంటే అది అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు రవి. కింద పిశాల తన అత్తతో ఏదో మాట్లాడుతోంది. వాళ్ళ మాటలు చిన్నగా వినీపిస్తున్నాయి పైకి.

" టిఫిన్ చేద్దువుగాని కిందకి రా." మెల్లదగ్గరకు వచ్చి పైకి వినపడేలా గట్టిగా పిలిచింది రమ.

ఆ మాటలు తననే ఉద్దేశించి పిలిచినట్టు రవికి అర్థమై గట్టిగా తల విదిలించి బాత్ రూం లోకి వెళ్ళి స్నానం

చేసి బట్టలు మార్చుకుని కిందకు దిగాడు. కింద వాళ్ళ వాళ్ళ అత్త బాగా వయసు మీద పడింది. అనారోగ్యం వలన కాబోలు వంగుని నడుస్తోంది. వయసుకు మించి వృద్ధాప్య భారం మీద పడ్డట్టు కనిపించింది.

మెట్లు దిగుతున్న రవిని చూస్తూ " ఎవరే ఆ పైన ఎవరు. చంద్రమా " అడిగింది కళ్ళు చీల్చి తల కొద్దిగా వంచి కళ్ళపై ఒక చేయి అడ్డుపెట్టుకుని చూస్తూ.

" తేదత్తయ్యా. రవి అని. మన పిశాల తేదూ, వాళ్ళ మరిది. నీన్న చెప్పగా. పెళ్ళికి వచ్చాడు. అక్కడ ఇబ్బందిగా ఉందని మన పై రూం లో ఉంటున్నాడు." అంది రవి.

"అవును కదూ మర్చి పోయాను" అని రవి వంక చూస్తూ పిశాల మా రమా ఇద్దరూ చీన్నప్పటి నుంచి కలిసి పెరిగారులే. ఏమీ ఇబ్బంది పడకు అబ్బాయ్. ఈ ఇల్లు మీదే అనుకో. " పెద్దరికంగా అంది.

" అబ్బే ఏమీ ఇబ్బంది లేదండి." కొద్దిగా సిగ్గు పడుతూ అన్నాడు రవి.

టేబుల్ మీద గిన్నెలు సర్దుతున్న రమ పక్కకు వోరగా చూస్తూ " బాగ మొహమాటస్తుడలే. ఐనా ఏమీ లోటు రాకుండా నేను చూసుకుంటున్నానులే అన్నీ సక్రమంగానే అందుతున్నాయిలే " కొంటెగా నవ్వుతూ అంది.

వాళ్ళ అత్త ఎదురుగా రమ అలా అంటుంటే మగాడు ఐనా తనకి ఇబ్బందిగా అనిపిస్తుంటే ఎర్రబారిన మొహంతో తల వంచుకుంటుంటే మరింత అల్లరిగా నవ్వింది రమ.

" ఏమీ మొహమాట పడకు బాబూ " అని అంటూ "ఇంకా పెళ్ళి కానట్టు ఉందే" సహజమైన పెద్దరికంతో ఆరాగా అడిగింది రమ అత్త.

" అవును" పెదాల మాటున నవ్వు దాచుకుంటూ " నీ ఎరికలో ఏమన్నా సంబంధం ఉందేమిటి " అడిగింది రమ కళ్ళెగరేస్తూ.

" బంగారం లా వున్నాడు కుర్రాడు సంబంధాలు లేకేమి. బోలెడన్ని ఉన్నాయి.నాలుగు రోజులు ఇక్కడే అట్టే పెట్టు. ఈ పూర్లోనే కుదిర్చేద్దాం." అంది.

" ఆ మరీ అలా తొందర పడకు అత్తమ్మా. పైకి చూసి మోస పోకు. పిశాల చెప్పిందిగా. చాలా అల్లరోడంట. పిశాల చెప్పింది. మన మేదన్నా కుదిరిస్తే మళ్ళీ నీన్ను అంటారు. " నవ్వుతూ అంది.

" చాల్లేవే వూరుకో ఆ అబ్బాయి ఏమనుకుంటాడు. ఏమీ అనుకోకు బాబూ మా రమ అంతే." అంది కంగారుగా ఆమె

" నాకు అర్థమైంది తెండి. ఏమీ అనుకోను. " నవ్వాడు రవి

" ఐనా నీలాంటి వాడిని చేసుకోవడానికి పెట్టి పుట్టి ఉండాలిలే.దాని మాటలకేం. " అంది ఆమె

" సర్లే. మన వూళ్ళోనే సంబంధాలు చూద్దాం లే. రంభ లాంటి అమ్మాయిని చూసి చద్దాం లే. ముందు భోజనం చెయ్యనీ తనని. " అంది రమ

" సరే సరే పొలం నుంచి మనుషులు వచ్చినట్టున్నారు. నేను వెళ్ళి వాళ్ళ సంగతి చూస్తాను. భోజనం చెయ్యి అబ్బామ్" అని చెప్పి వెళ్ళి పోయింది

టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు భోజనానికి. పక్కనే నుంచుని కొసరి కొసరి వడ్డిస్తోంది. అప్పుడే స్నానం చేసి వచ్చినట్టుందేమో వంటిపైనుంచి వస్తున్న మైసూర్ సాండిల్ వాసన ముక్కు పుటాలకు తగులుతూంది. తలంటు పోసుకుందేమో నుదుటిపై ముంగురులు చెదినప్పుడల్లా ఒక చేత్తో వడ్డిస్తూ మరో చేత్తో పెంట్లుకలను పైకి తోసుకుంటూంది.

నుదుటిపై వాలిన ముంగురులను ఎడమచేత్తో పైకి తోసుకుంటున్నప్పుడు చేయి పైకి లేచినప్పుడు ఎదపై పైట పైకి లేచి చంకల కిందనుంచి ఉబ్బుగా కనపడుతూంది. చంకల కింద దిగువుగా స్నానం చేసిన పెంటనే పైపైన తుడుచుకోవడం వల్ల వంటి తడి జాకెట్ కి అక్కడక్కడ అంటుకుని అదోరకమైన అందాన్ని ఇస్తుంది.

పక్కనే నుంచుని వడ్డన్న వడ్డిస్తుంటే " అబ్బా చాలు అన్నాగా " అంటూ ఆపడానికి అన్నట్టు తల పక్కకు వాల్చి తల పక్కనే కనపడుతున్న ఆ గుండ్రటి భాగాన్ని పక్క వాలుగా తలతో తాకిస్తూ అన్నాడు

తొడ పరిచయం వందేళ్ళు అంటారు. ఇదే కాబోలు. ఎంతో చనువుగా చాలా దగ్గర మనిషిలా అనిపిస్తూంది రమ ఇప్పుడు.

అతని చర్యకు సిగ్గుతో " ష్ ఏమిటిది " చీరుకోపంగా అంది.

" మరి ఆప మంటే ఆపవేం. " నవ్వాడు.

" నేను చెపితే విన్నావేమిటి. నువ్వు చెపితే నేనెందుకు పినాతి " అల్లరిగా పెదాలు ముడిచి అంటూ ఎందుకైనా మంచిది అన్నట్టు దూరంగా జరిగింది.

" ఏమ్ అసలు నీన్ను " అంటూ పట్టుకోబాయాడు తను అన్న మాటల్లో కొంటెదనం అర్థమై.

" నన్ను ఆపమని ఎప్పుడు చెప్పావు. చెపితే వినేవాడిని కదా. ఆపమన్నావా ఎక్కడైనా. ఇంకా ఇంకా అంటూనే ఉన్నావు. అబద్ధాలెందుకు చెప్తావు. ఐనా ఆ సమయంలో మీరే మన్నది మీకు తెలీదులే. మంచం దిగగానే అన్నీ మేమే చేసినట్టు ఆరోపిస్తారు. ఆ టైంలో రెచ్చి పోయేది మీరు. తిరిగి అనేది మమ్మల్ని. " వెక్కిరింతగా అన్నాడు.

మొహం ఎర్రబడగా పక్కకు తీపుకుంటూ " చాల్లే ఏదో
సరదాకి అంటే సాగదీస్తున్నావు. తప్పే పోయింది. నీన్న
కదపడం. ఎవరన్నా పింటే ఇక అంతే. "సర్దిన గిన్నెలు
తోపల పెట్టడానికి వెలుతూ అంది.

చేతులు కడుక్కుని తన పక్కకు వెళ్ళి సరే గానీ అలా
బజార్ కు వెళ్ళి వస్తాను " అన్నాడు.

తొందరగా వచ్చేయి అంది రమ

అలాగేలే నువ్వు చెప్పాలా నవ్వాడు.

చిరుకోపం చూపుతూ "పిచ్చి పేషాలు వెయ్యకు.అందుకు
కాదు. మరీ పేళా పాళా లేదు. " అని కసురుకుని
సాయంత్రం బయటకు వెల్దామన్నాను కదా. అదే అందరు
నది దగ్గరకు వెళ్తున్నారు.సాయంత్రం నువ్వు కూడా వస్తే
బాగుంటుంది. వద్దువు కానీ. " అంది రమ

ఒహో అలాగా నేను స్నానం మాత్రం చెయ్యను బాబూ .నా
వల్ల కాదు అన్నాడు

ఏమీ అక్కర లేదులే.పెద్దగాప్పగా ఆ వీడియో కెమెరా
వేసుకుని తిరుగుతున్నావుగా. నది వొడ్డున చాలా
బాగుంటుంది. చక్కగా తీసుకోవచ్చు అంది.

"ఒహో అలాగే.చాలా మంది సుందరాంగులు వుంటారు
కదా.తడిసిన చీరల్లో వాళ్ళ అందాలు పదిలంగా భద్ర
పరుచుకోవచ్చు బాగా గుర్తు చేసావు." అన్నాడు చితిపిగా

" ఆ అవును.అక్కడికి మీ వదిన పిశాల కూడా
వస్తుందిలే. ఏమీ భద్ర పరచుకుంటావో నీ ఇష్టం. "
వెక్కిరిస్తూ అంది.

" ఏయ్ మధ్యలో మా వదిన పిషయం ఎందుకు. "
కినుకుగా అన్నాడు.

" నీలాంటి వాళ్ళను ఎలా భయపెట్టాలో నాకు తెలుసులే.
లేక పోతే నీలాంటి వాళ్ళ నోరు మూత పడుతుందా"
అంది

సరేలే వస్తాను. కొద్దిగా నీరసంగా అన్నాడు.

వీడియో కెమెరా మాత్రం మరచి పోకు.

అలాగే తెస్తాలే.

అలా అన్నడే కాసి ఆ వీడియో కె మెరా తీసుకెళ్ళడం వళ్ళ
తర్వాత సంభవించే పరిణామాలు ముందే తెలిస్తే తీసుకు
వెళ్ళే వాడో లేదో మరి.

ఇంకా ఉంది.

క సి 12 వ భాగం

by s_sasank1@yahoo.co.in

సాయంకాలం కావడం తో పూర్ణో జనాలు చాలామంది నది దగ్గరకు చేరుకుంటున్నారు. నది అనే కంటే దూరంగ ప్రవహిస్తున్న నది పాయ ఒకటి ఆ పూరిని తాకుతూ వెళ్ళడం వరద లప్పుడు ఇసక మీట వేయడం కొద్ది దూరం తో నది పాయ ఉండడం వళ్ళ చిన సైజు బీచ్ లా వుంది అక్కడ వాతరవరణం.

కొందరు నీళ్ళు తీసుకెళ్ళడానికి, కొందరు స్నానాలకని, మరి కొందరు స్నేహితులతో కలిసి సరదాగా కబుర్లు చెప్పు కోవడానికి గుంపులు గుంపులు గా వస్తున్నారు.

ఎవరికి తోచిన ప్రాంతం తో వాళ్ళు నది నీళ్ళదగ్గరకు చేరుకుంటున్నారు.

అప్పటిదాకా ఇంట్లో నాలుగు గోడల మధ్య మగ్గి ఉండడం వల్ల కాబోలు ఆ చల్లని గాలికి ప్రతి వొక్కరిలో ఊషారు కనిపిస్తోంది. నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ కేరింతలతో మధ్య మధ్య తో వెంట వచ్చిన చిన్న పిల్లలని గద ముస్తా

వాళ్ళు కనుచూపు దాట కుండా చూసుకుంటూ.
ఒక్కోసారి పిల్లలలో ఒకరిగా కలిసి పోయి సందడి చేస్తూ.
ఇలా ఆ పరిసరాలంతా సందడి సందడి గా ఉంది.

రమ, విశాల దగ్గరి చుట్టాలు స్నేహితులతో కలిసి
అందరూ వెళ్తుంటే రవి కూడా వెంట తన చిన్న వీడియో
కెమెరా పట్టుకుని బయలుదేరాడు.

సాయం సంద్య ఇంకా రాక పోవడం వల్ల వెలుతురు
బాగానే వుండడం తో ఆ అందాలన్నీ వీడియో కెమెరాలో
బంధించడానికి వీలుగా ఉంది.

చాలా మంది నెమ్మదిగా నీళ్ళలో దిగారు. దూరం నుంచి
మసక మసకగా కనిపిస్తుంటే జూం తెంస్తో చూస్తుంటే
దగ్గరగా కనిపిస్తున్నారు. కాసి అలా ఫోకస్ చేసినప్పుడు
వాళ్ళ శరీరాలను అతుక్కున్న బట్టలు వాటి వెనుక
మెరుస్తున్న వాళ్ళ వంటి ఛాయ మరింత స్పష్టంగా
కనిపిస్తుంటే రవి మదిలో చితిపి వూహలు రేగగా వాటికి
అనువుగా కెమెరా కన్ను తిరుగుతూంది.

దూరంగా కూర్చుని వీడియో తీస్తుండడం వలన ఆ కెమెరా ఎక్కడ ఫోకస్ చేయబడిందో తెలియక ఎవరూ అనుమానించడం లేదు.

పక్కన అలికిడి ఐతే ఉలిక్కి పడి రవి పక్కకు చూసాడు. వీడియో షాట్ చేస్తున్న తన పక్కనే సిలబడి రమ పక్కనే ఉన్న చిన్న తెరపై కనిపిస్తున్న ఆ భాగాన్ని చూస్తూ నిలుచుంది. రమ వంక చూసి చిన్నగా నవ్వాడు రవి.

అబ్బా ఇంత దూరం నుంచి ఎంత స్పష్టంగా కనిపిస్తుందో ఇప్పటి దాకా తీసింది చూపించవూ అడిగింది రమ.

ఇప్పుడు వద్దులే ఇంటికి వెళ్ళాకా చూద్దువు గానీలే అన్నాడు.

స్లీప్ స్లీప్ గారా ముగా బతి మాలుతూ అడిగింది.

సరే చూడు అని పెనక్కు రీవైండ్ చేసి చూపించాడు.

ఇంటి దగ్గర నుంచి బయలు దేరింది మొదలు చెట్లు తోటలు పక్కనే పారుతున్న చిన్న పిల్ల కాలువలు.ఇలా ఊరి

అందాలన్నీ బంధించి నది దగ్గర సందడంతా తీసి ఉంది.
తర్వాత నెమ్మదిగా స్నానాలు చేస్తున్న వాళ్ళ మీద.
స్నానాలు చేసి తడి బట్టలతో వడ్డుకు చేరుకున్న
ఆడవాళ్ళని చూపుతూంది. తడి బట్టలతో వడ్డుకు
చేరుకున్న ఆడవాళ్ళ దగ్గర ఆగి

నెమ్మదిగా క్లోజప్ తో కి కెమెరా ఏంగిల్ మారి.
ఒక్కొక్కళ్ళ కాళ్ళ దగ్గర నుంచి మీద మీదకు బట్టల
మాటుని తడిదేరిన వళ్ళు కనిపిస్తున్న భాగాలన్నీ చోటా
ఆగి ఆగి మరింత స్పష్టంగా కనపడ్డ చోట అలాగే కొద్ది
స్థలాలు నీలచీ అలా వంట్లో ఉన్న అందాలన్నీ కెమెరా
కన్ను తడి మింది.

ఇక రమ కెమెరా కంట కనపడ గానే అణువణువూ
చిత్రికరించింది. కాళ్ళ సందుల్లో చీర కుచ్చెళ్ళు ముద్దగా
అయ్యి. ఆ భాగాన్ని కాపాడాయి తప్పితే. శరీరమంతా
కొట్టొచ్చినట్టు కనపడితే చూస్తున్న రమ బుగ్గలు సిగ్గుతో
ఎర్రబారాయి.

ఛి సిగ్గు లేదూ. మరీ ఇంత దారుణంగానా ఎవరన్నా చూస్తే
ఇంకే మన్నా వుందా. అంటూ పక్కనే ఉన్న రవి భుజం పై
గిల్గింది చిన్నగా.

అబ్బా అసి ఐనా నేను చూడంది ఏముందిలే. ఇందులో ఐతే పదిలంగా భద్ర పరచు కోవచ్చునీ నవ్వుతూ అన్నాడు.

ఇంకా కెమెరా వంకే చూస్తున్న రమ కళ్ళు కొద్దిగా ఆశ్చర్యంతో పెద్దవి అయ్యాయి.

ఛీ సిగ్గు లేదూ అరిచినట్టుగా చెన్నగా అంది.

ఏం చూస్తూందో అన్నట్టు రవి కూడా వంగి ప్లే అవుతున్న భాగాన్ని చూసాడు.

కొద్దిగా సిగ్గు పడుతూ అందుకు కాదులే వేరే అందుకు అనుమానం వచ్చి తీసాను అన్నాడు.

అక్కడ కెమెరాలో విశాల స్నానం చేసి వడ్డుకు వచ్చి నెమ్మదిగా బట్టలు పిండుకుంటుండగా కనిపిస్తూంది. విశాలను చూసి పక్కకు తిరిగిన కెమెరా మళ్ళీ సడెన్ గా తన వైపు ఫోకస్ చేసి దగ్గరకంటా చూపిస్తూంది. తడిసిన చీర పైట చెరగు వుండలా అయ్యి రెండు స్తనాల మధ్యకు చేరుకోవడంతో.

ఆచ్చాధన లేక స్పష్టంగా జాకెట్ పైనుంచి వాటి బిగువు తెలియచేస్తున్న రెండు రొమ్ములు. తెల్లటి జాకెట్ అవడంతో బంగారు రంగు మేసి ఛాయను దాయలేక నిస్సహాయతతో నీట్టురుస్తున్నట్టు జాకెట్ పైనుంచి స్పష్టంగా కనిపిస్తున్న ఆ బిగువులు చూడ లేక సిగ్గు పడుతున్నట్టు పక్కకు తిరిగిన కెమెరా కన్ను. మళ్ళీ నా వల్ల కాదు అన్నట్టు తిరిగి ఆ పాతిండ్ల మధ్యకు చేరుకుంది.

ఆ కలశాల మీద చిన్న గా చీటికెన వేలి సైజులో ముందు కు పొడుచుకు వచ్చినట్టు ఉన్న ముచిక ను మరింత దగ్గరగా చూపించడానికి ప్రయత్నం విప్పరిన కళ్ళతో రమ చూస్తుంటే

స్టీజ్ రమా ఇచ్చెయ్ ఇంక చాలు సిగ్గుతో కంద గడ్డలా ఐన మొహంతో అన్నాడు రవి.

విప్పరిన కళ్ళతో ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరచి సిగ్గులేకుండా ఆఖరికి మీ వదినను హవ్వ తప్పు కాదూ. మరీ ఇంత ధారుణమా అంది రమ.

ష్ అర వ కు. ఎవరైనా పింటారు. అందుకు కాదు తీసింది.
వేరే కారణం ఉంది అన్నానా చిన్నగా నచ్చ చె పుతున్నట్టు
అన్నాడు ర పి.

ఏమిటా కారణం.ఇంకా కప్పి పుచ్చుకుంటున్నాడు చూడు.
చేసిన పాడు పనిని గద మాయిస్తున్నట్టు అంది.

కావాలంటే సరిగ్గా చూడు నీకే అర్థమౌతుంది అన్నాడు
నచ్చ చె పుతున్నట్టు.

ఏమిటి అర్థం కావల్సింది పిసురుగా అంది.

ష్ నెమ్మది. సరిగ్గా చూడు. మా వదిన ఇంటినుంచి
వచ్చేటప్పుడు జాకెట్ లో డబ్బులు పెట్టుకుని మరచి
పోయినట్టుంది. కావాలంటే కెమెరా పెనక్కి తిప్పి చూడు
కనపడుతుంది. ఊరికే అలా చూస్తుంటే వదినను చూసి
కెమెరా పక్కకు తిప్పేంతలో అపి కనిపించాయి. అయ్యో
పాపం డబ్బులు నీళ్ళలో తడిసి పోతున్నాయి.సిజమా కాదా
అని దగ్గరకు ఫోకస్ చేసి చూసాను అంతే మరే వుద్దేశ్యం
లేదు అన్నాడు ర పి.

వెనక్కు చూస్తే నిజం గా డబ్బులు కనిపించాయి. జాకెట్ కింద తడిసి. వందల నోట్ల తేక ఐదు వందల నోట్ల కాబోలని అనుకుంది రమ.

పరిశీలనగా చూసి మరి ఆ డబ్బులు రొమ్మ పక్కగా ఉంటే అవి కనపడగానే తిప్పేయాలింది పోయి ఇదిగో చూడు ఇలా ఎక్కడ ఫోకస్ చేశావో. ఈ పాతిండ్ల మీద. ఎందుకబ్బా అంత సేపు ఉంచావు. ఆ రెండు గుండ్రటి ముచికలు కూడా డబ్బులేమో అనుకుని అంత సేపు కెమెరా నిలిపావా. అది కూడా నిజమని నమ్మ మంటావా ఏడిపిస్తున్నట్టు అంది రమ.

అబ్బా రమా. స్లీప్ నన్ను వదిలేయ్ ప్రాధేయ పడుతున్నట్టు అన్నాడు రమి

ఇప్పుడు కాదులే. తర్వాత చెపుతాను నీ పని ఇంటికి వెళ్ళని తర్జున చూపిస్తూ అనేసి వెళ్ళింది రమ.

రమా మాట అంటే వెనకక్కు తిరిగింది ఏమిటి అన్నట్టు.

ఆ డబ్బులు తీసి జాగ్రత్తగా పెట్టుకోమను. లేక పోతే తడికి నాసి పాదై పోతాయి. ప్లీజ్ నేను చెప్పినట్టు కాదు. నువ్వే చూసినట్టు చెప్పు. బతిమాలుతున్నట్టు అన్నాడు రవి.

సరేలే.తరవాత చెపుతాగా నీ పని అని నవ్వుతూ వెళ్ళింది.

వడ్డు దగ్గరకు వెళ్ళి రమ వీశాల మాట్లాడుకోవడం కనిపించింది రవి కి. ఏమీ మాట్లాడుకున్నారో. వీశాల నెమ్మదిగా తన జాకెట్ లో చెయ్యి పెట్టి డబ్బులు తీసి ఎంత వరకూ తడిసి పోయామో అని చూసి రవీ అంటూ పిలిచింది.

అప్పటి వరకూ ఎటో చూస్తున్నట్టు నటిస్తున్న రవి ఏమిటి వదినా అంటూ దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

ఆ డబ్బులు తీసి రవికి ఇస్తూ తడిసి పోయాయి. కొంచెం ఆరబెట్టి పాడవకుండా చూడు అంది వీశాల.

అలాగే వదినా అంటూ ఆ డబ్బులు తీసుకుంటుంటే ఎంత వడ్డు అనుకున్నా రమ కళ్ళలోకి చూసాడు. చీలిపిగా అల్లరిగా నవ్వుతున్న రమ కళ్ళు. ఆ డబ్బులు అంత

వర కూ పిశాల ఎక్కడ దాచిందో తెలుసుగా అన్నట్టు
చూస్తున్న కళ్ళు.

దాంతో బిడియంగా వేళ్ళ కొసలతో ఆ డబ్బులు
పట్టుకుంటుంటే

ఏమిటా పట్టుకోవడం. ఏమీ చిరిగి పోవులే. మరీ అంత
సుకుమారంగానా. కొద్దిగా గట్టిగా పట్టుకో. నీ
చేతిలోనుంచి జారి పోయేలా ఉన్నాయి కళ్ళలో మెదలుతున్న
నవ్వును దాచి పెట్టుకుంటూ అల్లరిగా అంది.

ఎర్రబారిన మొహాన్ని కంట పడనివ్వకుండా కిందకు
వంచుకుని పక్కకు వచ్చేసాడు.

వీళ్ళ వైఖరి అర్థం కాక చిన్నగా భుజాలు ఎగర వేసి
తిరిగి నీళ్ళలోకి వెళ్ళింది పిశాల.

ఇంకా ఉంది.

క సి 13 వ భాగం

by s_sasank1@yahoo.co.in

నెమ్మదిగా చీకట్లు ముసురు కుంటున్నాయి. అందరూ ఇళ్ళకు బయలుదేరారు.

దారిలో వీడియో తీసినట్టు ఉన్నావుగా. ఎలా వచ్చింది ఏమిటి ఆరాగా అడిగింది రమ.

చటుక్కున పిశాల చూపుల్లో కళ్ళు చీక్కు పడడంతో తిప్పుకుని " ఆ . ఆ . బాగానే వచ్చింది " తడబడుతూ అన్నాడు రవి.

" ఏదీ చూపించు " పక్కగా వచ్చి అడిగింది రమ.

" ఇప్పుడా వద్దులే. తర్వాత చూద్దావు గాని " గాబరగా అన్నాడు రవి.

వెనకగా వస్తున్న పిల్లలు చూపించమని గొడవ చేస్తుండడంతో ఎలా సర్ది చెప్పాలో తెలియక సతమత మౌతున్నాడు రవి.

"ఏమిటి బాబూ అందరూ సరదా పడుతుంటే.
చూపించడానికి బెట్టు చేస్తున్నావు.. " పళ్ళ బిగువున
నవ్వు ఆపుకుంటూ అంది రమ.

కోపంగా తన వంక చూసి ఇక తప్ప దన్నట్టు మొత్తం
కేసెట్ అంతా వెనకకు రీవైండ్ చేసి ఆన్ చేశాడు. కెమెరా
పక్కనే కనిపిస్తున్న చిన్న తెరమీద అప్పటి వరకూ
తీసిన వీడియో మొదటి నుంచీ కనిపించ సాగింది. పిల్ల
లంతా చుట్టూ మూగడంతో విశాల రమా చెరో పక్క
దాదాపు ఆనుకుని నీలబడ్డట్టుగా నీలుచున్నారు

రవి పక్కనే కుడివైపు దాదాపు భుజాన్ని తాకుతూ
వీడియో వంక చూస్తున్న విశాల వంక కళ్ళెగరేసి చూడు
ఎలా నీలుచుందో అన్నట్టు రవి వంక చూసి నవ్వింది
రమ.

కళ్ళతో వురిమినట్టుగా చూశాడు. ఏమిటా పాడు
ఆలోచనలు అన్నట్టుగా. అలా కోప్పడ్డాడే కాని పక్కనే
భుజాన్ని ఆనుకుంటూ నీలుచోవడంతో కుడి రొమ్మపైట
మీదనుంచీ భుజానికి మెత్తగా వరుసుకుంటూంది.

ఎంత కాదనుకున్నా ఆలోచంలు మెత్తటి ఆ స్పర్శనుంచి బయట పడలేక పోతుంటే ఇబ్బందిగా కదిలాడు రవి.

అందరూ వీడియో చూస్తూ మూగి వుండడంతో పక్కనే నుంచున్న రమ రవితో కలుగుతున్న అలజడిని గ్రహించినట్టు ఎడమ తొడ మీదుగా అంటి అంటనట్టు జార్చి చేతి వేళ్ళతో చిన్నగా నొక్కడంతో వులిక్కి పడ్డ రవి వులికి పాటు కనిపించనియ్య కుండా చూడడానికి చాలా కష్టపడాల్సి వచ్చింది.

వోరగా చూస్తూ కొంటెగా నవ్వింది రమ. తన ధైర్యానికి ఆశ్చర్య పోయాడు. పూర్ణో దృశ్యాలన్నీ అయిపోయాకా వీడియో లో నెమ్మదిగా నది దృశ్యం రవడంతో ఒక్కసారిగా అప్రమత్త మయ్యాడు. నది వరకూ వచ్చాకా అందరూ స్నానాలకని పెల్తున్న దృశ్యం కంపించగానే ఎవరూ చూడకుండా వీడియో మీద వున్న స్టాప్ బటన్ నొక్కడంతో ఒక్కసారిగా ఆగి పోయింది.

అందరూ కంగారుగా ఏమయింది ఆగి పోయిందేమని అడుగుతుంటే

ఏమీ లేదు. బాటరీ అయిపోయినట్టుంది. మిగిలింది తర్వాత చూడ వచ్చు అన్నాడు నచ్చ చె పుతున్నట్టు.

అందరూ నిరుత్సాహంగా వెను తిరిగితే నాకు తెల్సిందిలే ఎందుకు ఆపావో అన్నట్టు పెదాలు బిగపట్టి నీ సంగతి చూస్తూ అన్నట్టుగా సన్నగా తల వూపుతూ బెదిరిస్తున్నట్టు చేసింది రమ.

సరే పదండి ఆలస్యం అవుతుంది అంటూ విశాల అందరినీ తొందర చేయడంతో ఇళ్ళకు బయలు దేరారు.

విశాల పిల్లలతో నడుస్తుండగా కొద్దిగా వెనక బడ్డ రమ వద్దకు చేరింది రమ చిన్నగా.

ఆ వీడియో ఎలా తీయ్యారో నాకు నేర్పవూ. ఘరానా గా అడిగింది రమ రమ పక్కగా వచ్చి.

చిన్నగా నవ్వుతూ " నీకెందుకు. ఐనా నేర్పుతాలే. బేటరీ ఐపోయిందిగా " అన్నాడు.

" నాకు చెప్పకు. ఏమీ అవ్వలేదు. ఎందుకు ఆపావో తెలీదా. నేర్పుతావా. పిశాలను పిలవనా." తర్జునీ చూపిస్తూ అంది.

"వ్. గొడవ చేయకు. సరే లే నేర్పుతాలే. ఇప్పుడు కాదు. కావలంటే తర్వాత " అన్నాడు.

"ఉహూ " మారం చేస్తున్నట్టు అంది " ర మ.

ఇప్పుడు ఈ చీకటి వేళలో ఏమి బాగుంటుంది. రాత్రి మీ ఇంట్లో ప్రాక్టికల్ గా చూపిస్తా . ఎలా తీయాలో. " నవ్వుడు ర పి.

తన ఉద్దేశ్యం అర్థమై సిగ్గుతో మొహం ఎర్రబడగా " తంతాను. పిచ్చి వేషాలు వేసావంటే. ముందు నేర్పు." అంది ర మ.

"అలాగే " అని నవ్వుతూ వీడియో ఎలా ఆన్ చేయాలో రి కార్డ్ చేయడానికి , జూం చెయ్యడానికి ఏ బటన్ లు నొక్కాలో తిరిగి ఆపెయ్యడానికి ఏ బటన్ లు నొక్కాలో అన్నీ చెప్పి ముందుగా వెళుతున్న వాళ్ళపై కొద్దిగా ఫోకస్ చేయించి తన చేత తీయించి నేర్పాడు.

అంతా అయ్యాక కొద్దిగా తీసి అబ్బ ఈ మసక వెళుతురుతో
సరిగ్గా పడడం లేదు కదూ అంది రమ.

అవును చెప్పగా అన్నాడు రవి.

"ఇంటికి వెళ్ళాకా ఇప్పు. పెళ్ళి వాళ్ళ ఇంట్లో చిన్న చిన్న
ఫంక్షన్ లు ఉన్నాయి కదా. చుట్టాలందరినీ తీస్తాను"
అడిగింది రమ.

"అలాగే. వెళ్ళాకా ఎందుకు. ఇప్పుడే తీసుకెళ్ళు. మా
వదిన అడిగితే వేరే బేటరీ లు మార్చానని చెప్పు " అని
పాత వీడియో కేసెట్ తీసేసి కొత్త కేసెట్ పెట్టి ఇచ్చాడు.

అలా మాట్లాడుతూ ఉండగానే వూర్లోకి రావడం తో
అందరూ ఎవరి ఇళ్ళకు వాళ్ళు చేరుకున్నారు.

ఇంకా ఉంది.

రచయిత మాట

నేను అనుకున్న కథలో ఆ మలుపులలో చంద్రమోహన్ పాత్ర(అదే ఒక సారి చంద్రం అని మరొక సారి మోహన్ అని వస్తుంది కథలో. రమతమ్మడి పేరు.) పెద్దగా ఉండ కూడదు అనుకున్నాను.అతని పాత్ర ప్రస్తావన పరోక్షంగా తెస్తోనే నేను అనుకున్న టిప్స్ లతో ముందుకు సాగించాలనుకున్నాను.

కానీ నేను ఈ కథ రాయడం మొదలెట్టాకా కొంత మంది సభ్యులతో పరిచయం అయింది. నాకు కథ రాయడం కీ, ఇంత జాప్యం తర్వాత తీరిగి కొనసాగించడానికి వారి ప్రేరణే కారణం. అందులో ఒకరిని ఈ కథను ముందుకు ఎలా తీసుకెళ్ళాలో సలహాలు అడిగితే ఇచ్చిన సహాయ సహకారాలు, తన ఆసక్తి బట్టి చంద్రం పాత్ర వచ్చింది. అందుకే చంద్రం పాత్ర మధ్యలో కొంచెం ఇన్ వాల్వ్ చేస్తాను.

ఎందుకు చెప్పాల్సి వచ్చిందంటే ప్రస్తుతం కథ వెళుతున్న తీరుకీ ఈ చంద్రం పాత్ర విషయం లో వెళుతున్న తీరుకు కథను కీన్ గా అజ్జర్వ్ చేస్తున్నవాళ్ళకి ముఖ్యంగా శైలి విషయం లో కొంత తేడా కనిపిస్తే అర్థం చేసుకోగలరని చెబుతున్నాను.

మరో విషయం, కథలో పదవ భాగం లో ఒక చిన్న బూతు మాట పడింది. ఎందుకో నాకు పంటి కింద రాయి లాగా అనిపించింది. నీవాస్ గారిని వీలైతే ఆ పదం తప్పించి పదవ భాగం మరల ప్రచురించ కోరుతున్నాను. ఏమీ లేదు.కథనం శైలి లో ఆ పదాలు కొంత డిఫెరెంట్ గా ఉంటాయి. నా కథలను చదువుతూ ప్రోత్సహిస్తూ సహృదయంతో ఆదరిస్తున్న పాఠకులు అందరికీ వినమ్రతతో నమస్కరిస్తూ

మీ శశాంక్

క సి 14 వ భాగం

by s_sasank1@yahoo.co.in

పెళ్ళి హడావిడి తగ్గినా పల్లెటూరు కావడం వల్ల దూరపు చుట్టాల సందడి ఇంకా తగ్గలేదు. చుట్టాలు సగం మంది వరకు ఉన్నారు ఇంకా. రోజూ ఏదో ఒక తంతు పెళ్ళి ఇంట్లో జరుగుతోంది. ఏదో ఒక ఇంట్లో సర్దుకుని ఉన్న వాళ్ళంతా రోజూ ఆ తంతు జరిగే సమయానికి అక్కడ చేరుకుంటున్నారు. పెళ్ళి తదనంతర పనుల్లో కూడా విశాల హడావిడిగా తిరుగుతోంది.

రవి కసిపించినప్పుడల్లా రమ ఇంట్లో సౌకర్యంగా ఉందా లేదా అని అడిగి సంభాషణ ఎక్కువ సేపు పొడిగించకుండా జాగ్రత్త పడుతోంది.

ఏమీ పర్వాలేదు రమ జాగ్రత్తగానే చూసుకొంటోంది. బోర్ కొడితే పొలాలు అవీ తీపుతోంది అని చెప్పాడు రవి.

మరుసటి రోజు ఉదయం రమ కనపడగానే ఆ రోజు తన ఇంటికి వస్తున్నట్టు చెప్పింది విశాల.

ఎందుకో అర్థమై వద్దు మా ఇంట్లో వద్దు అంది.

ఎందుకని పిశాల అడిగితే

పిషయం రవికి తెలిసినట్టు బయటపెట్టింది రమ.

తను చంద్రం తో వాళ్ళ ఇంట్లో కలిసానన్న పిషయం రవికి తెలిసిందన్న సమాచారం తెలిసాకా ఏమి చేయాలో తోచడం లేదు. అసలే రవి కంట పడ్డామన్న భయానికి తోడు రవి వున్న రూం లోనే కలిసామని చెప్పడం తో కంగారు మరింత పెరిగింది. తన ఈ వైఖరి చూసి రవి ఏమనుకుంటాడో అని బాధ ఒక పక్క. ఐతే చంద్రం కనిపించినప్పుడల్లా నీలదీస్తున్నాడు ఎప్పుడు వచ్చేది అని.

ఎంత కాదన్నా పిశాలకు కూడ ఆత్రం గానే ఉంది. ఆ నాలుగు రోజులు చంద్రంతో గడపాలని. ఆ రోజు భోజనాల దగ్గర రమని పక్కకి పిలిచింది.

ఏయ్ నువ్వేమిటి. మా బధను పట్టించుకోవు ? రవిని మీ ఇంట్లో పెట్టడం చివరికి మాకీ ఇబ్బంది తెచ్చి పెట్టింది. స్లీప్ ఏదైనా ఆలోచించవూ.ఇక నేను ఉండేది నాలుగు

రోజులే కదా. తెలుసుగా.. " అని పిశాల బ్రతిమాతీంది
రమచుబుకం పట్టుకుని.

"ఓహ్ బాగుంది. నీ వరస. అక్కడ రవికి సేవలంటూ
ఇక్కడ నువ్వు నన్ను తినేస్తున్నారు. ఐనా రవిని మా
ఇంట్లో ఉంచినప్పుడు అనుకోలేదుగా ఈ ఇబ్బంది." అంది
రమ.

ఒక పక్క మనసుతో రవిని ఎక్కడ వేరే చోటకు
పంపమంటుందో అనే బెంగ కదలాడుతూంది రమకు.
ఇంతలో చంద్రం అక్కడికి వచ్చాడు.

"అదిగో వాడూ నువ్వు చూసుకోండి ఎలా తిప్పలు
పడాలో. రవి మీద నేను సిఘా వేస్తాతే. " అని చిలిపిగా
నవ్వుతూ వెళ్ళి పోయింది.

చంద్రం తన పక్కకు రాగానే తనతో పాటు జనం
ఎక్కువగా లేని మూలకు లాక్కెళ్ళి " చూసావుగా. మీ
అక్క నిర్వాకం. నేనేమి చెయ్యను ? అని గోమగా అంటూ
కాతి గోళ్లతో నేల మీద రాయ సాగింది.

చంద్రం కళ్ళలో కోరికా, నిస్సవయిత రెండూ కలగలిసి
పింతగా ఉంది అతని మొహం.

ఏడ్చిందిలే అది అలాగే అంటుంది కాసి. ఏదో ఒకటి
ఆలోచించి తనే చెపుతుందిలే. నువ్విక్కడే ఉండు. నేను
తనతో మాట్లాడి వస్తాను " అంటూ పిశాల చేయి వదిలి
పెళ్ళి వారింట్లోకి వెళ్ళాడు.

ఆ వూరు వచ్చినప్పటి నుంచి జరిగిన సంఘటనలు,
చంద్రంతో గడిపిన మధురమైన క్షణాలు రవి ముందు
దారికి పోయినప్పుడు పడ్డ భయం ఇవన్నీ పిశాల మనసులో
మెదిలాయి.

ఎంత ప్రమాదంతో కూడుకున్నదైనా చంద్రం తో మళ్ళీ
కలిసే అవకాశం వస్తే బాగుండును అనుకుంటూ
ఆలోచించ సాగింది.

ఇంతలో చంద్రం స్పీడ్ బ్రేక్ లోపల్నుంచి వచ్చి. " పిశాలా !
సాయంత్రం కాక ముందే మూడుగంటల సమయం లో నేను
మా ఇంటి వెనక సందు దగ్గర ఉంటాను. మా ఇంటి
వెనక ఉన్న మామిడి తోట తెలుసుగా అక్కడ ఈ మధ్య
చిన్న గెస్ట్ హౌసు కింద కట్టి ఉంచాము లే. నువ్వు ఏదో

వంకతో ఇంటిదగ్గరకు రా మిగతా పిషయం నేను
చూసుకుంటాను " అని హడావిడిగా చెప్పి ఏదో పనున్న
వాడిలా బయటకు వెళ్ళి పోయాడు

పిశాలకే మీ పాలు పోలేదు. పెళ్ళింట్లో లేనని రవికి తెలిస్తే
అని అనుకుంటూ రమ కనిపిస్తే బాగుండునని పెదక
సాగింది. కొంత సేపు అయ్యాకా ఎటో వెళ్తూ రమ కనిపిస్తే
పిశాల రమ్మని సైగ చేసింది.

రమ కొంటేగా నవ్వి అభయ హస్తం చూపిస్తూ " నీకేం
పర్వాలేదు. నేనున్నాగా " అని భరోసా ఇస్తున్నట్టు
అభినయం చేసి మళ్ళీ మెరుపుతీగలా మాయమైపోయింది.

పిశాల గుండెల నిండా గాలి పీల్చుకుంది. ఎందుకో
ఒక్కసారిగా వంట్లో శక్తి తిరిగి వచ్చినట్లయింది. తీయ్యటి
పూహలు మదిలో చెలరేగుతుండగా పెదవుల మీద
చిరునవ్వు విసిరింది.

గబ గబా తన సామాంలు ఉన్న రూం వైపు నడిచింది.
నెమ్మదిగా చీక్కబట్టుకున్న గుండెలతో ఎక్కడన్నా రవి
కనిపిస్తాడేమో అనే భయంతో రమ ఇంటి వైపు
అడుగులేసింది. సందు మలుపులో ఉండగానే చంద్రం

వచ్చి తోటలోని ఇంటివైపు నడిపించాడు. తాళం వేసి ఉంది. తన దగ్గర వున్న తాళంతో తలుపు తీసాడు. పిశాల కొంత బెరుకుగ నే రోపలకి వెళ్ళింది చంద్రం వెనకాలే. కొత్తగా కట్టించినట్టు తెలుస్తోంది. పిశాలమైన హోల్ పక్కనే రెండు బెడ్ రూం లు. హోలు ను అనుకుని చిన్న కిచెన్. అన్ని సౌకర్యాలు ఉన్నాయి.

రోపలకు వెళుతూ" మొన్ననే ఎవరో దూరపు చుట్టాలు వస్తే ఇక్కడ ఉన్నారు. ఖాళీగా లేదు అనుకున్నాను. ఈ మధ్యనే వూరు వెళ్ళారంట, తాళం చెవులు ఎప్పటిలాగే మా ఇంట్లో ఇచ్చి " అన్నాడు చంద్రం.

అబ్బా ఈ పిషయం ముందే తెలిస్తే మొన్న కూడా ఇక్కడికే వచ్చేవాళ్ళం కదా. గొణుగుతున్నట్టు గా అంది పిశాల

అదే మీటి మా ఇంటి కంటే భద్రం ఎక్కడ ఉంటుంది నవ్వాడు చంద్రం.

అవునులే అంటూ నాంచింది పిశాల. అక్కడ రిపికి తెలిసింది అన్న పిషయం చెప్పలేక. అక్కడ హోల్ లో ఉన్న కుర్చీలో కూర్చోబోయింది.

ఇక్కడ దేనికి తోపికి పెళ్లాం పద అని నవ్వుతూ బెడ్ రూం తోకి దారి తీసాడు.

తోపికి పెళ్ళగానే పక్క మీద వాటి పోతూ " మనకి ఏకాంతం దొరకడమే అపురూపం ఇక దేనికి ఆలస్యం " అంటూ పిశాలను తన మీదకు లాక్కున్నాడు .

అతని మీద వాటి పోతూ " చంద్రా ఈ వూరు వచ్చినప్పటినుంచీ మళ్ళీ నా జీవితంలో తిరిగి వసంతం వచ్చినట్లుంది. ఇది తాత్కాలికమే అని తలచు కుంటే ఎంత బాధగా ఉందో తెలుసా ? " అంటూ చంద్రం పెదవులు అందుకుని ముద్దాడ సాగింది.

చంద్రం కూడా తమకంతో తన పెదవులతో పిశాల పెదవులు బంధించి తన నాలుకని జొప్పించి కలియ తీపుతుంటే అతని బలమైన బాహువుల్లో ఎన్నడూ అనుభవించే భద్రతా భావం అనుభవిస్తూ అతని చాతీ మీద నిమర సాగింది.

ఇంకా ఉంది

క సి 15 వ భాగం

by s_sasank1@yahoo.co.in

చంద్రం నెమ్మదిగా ప్రక్కకు వత్తిగిల్లి పిశాల నడుం మీద కాళ్ళు వేసి అక్కున చేర్చుకుంటూ తన కురులని స్వరిస్తుంటే పిశాల ఎత్తైన పాతిండ్లు అతని ఛాతీకి గుచ్చుకుంటుంటే అతనితో కోరికలు ప్రజ్వరిల్లుతున్నాయి. చంద్రం చెయ్యి నెమ్మదిగా జాకెట్ ఘాక్స్ దగ్గరకు వస్తుంటే పిశాల చెయ్యి అడ్డుపెట్టింది.

గోముగా" ఎప్పుడూ వాటి మీదే ఉంటాయి నీ కళ్ళు " అని నవ్వింది.

చంద్రం సున్నితంగా పిశాల చేతులను అక్కడినుంచి తొలగించి తన మీద వేసుకున్నాడు.

మరి వాటిని అంత పెంచావు. ఇక కళ్ళు తిప్పుకోవడం ఎలా సాధ్యం? " అన్నాడు.

జాకెట్ ఘాక్స్ తప్పించి బ్రా మీద చేతులు వేసి పిసుకుతున్న అతన్ని వారించకుండా" అబ్బో మరీ చెప్తావే.

ఈ రెండు రోజుల్లోను నతిపింది చాలదా అంటూ
సున్నితంగా అతని పిర్రలపై కొట్టి తన పేంట్ జిప్సు
దగ్గరకు చేతులు పోసిచ్చింది.

చంద్రం ఈ లోగా పిశాల చీర, లంగాతో కుస్తీ పడుతుంటే
నవ్వుతూ " ఎందుకంత ఆత్రం ? అలా కంగారుగా చేస్తే
అసలు వూడిరావు అన్నీ తొందరే అబ్బాయి గారికి " అంటూ
కుచ్చిల్లకీ పైటకీ ఉన్న పిన్నీసులు తొలగించింది.

తను కూడ చంద్రం చొక్కా గుండీలు పిప్పుతుంటే
ఆమెను పూర్తిగా పివస్తాను చేసాడు.

పిశాలా ఎంతైనా చీరలో కన్న నీ అందాలు నగ్నంగా
రెట్టింపు అవుతాయి. పాలరాతి లాంటి వొళ్ళు, బిగువైన
వక్షోజాలు, సన్నని నడుము అరటి బోదెల్లాంటి తొడలు, ఆ
నడుమ మెరిసి పోయే జఘనం అబ్బా ఎన్నిసార్లు చూసినా
కళ్ళు చెదిరి పోతున్నాయి" అని చంద్రం అంటుంటే పిశాల
ప్రేమగా ముద్దడసాగింది.

ఇవన్నీ నీకు చీర పరిచితమేగా, ఇందులో క్రొత్తగా చూసేది
ఏముంది అంటూ అతని బట్టలు పూర్తిగా లాగేసి ఎగిసి

పడుతున్న అతని మగసిరిని చేతులలోకి తీసుకుని
అదమ సాగింది.

చంద్రం ఆమె పాలిండ్లని ముద్దడుతూ నడుం మీద రస్తూ,
ముచ్చికలని అల్లరిగా పట్టి లాగుతూ " ఏమైన చెప్పు
పిశాలా పెళ్ళయ్యాకే నీ అండ్మ రెట్టింపు అయ్యింది . గల
గలా పారే సెలయేరులా ఉండేదానివి. ఇప్పుడు సిండిన నది
ప్రవాహం లా ఉన్నావు " అన్నాడు.

పిశాల తమకంగా అతన్ని హత్తుకు పోతూ అతని జుట్టులో
వేల్పు పోసిచ్చి ని మురుతూ " ఏమీ కాదు నేనెప్పటి పిశాలనే.
మనం చాలా కాలం కలవక పోవడంతో నీకు అలా వుంది
అంతే " అంది.

చంద్రం ఆమె మీదకు వచ్చి బిగిగా కౌగలించుకుని ఎంతో
ఆత్రంగా ఆమె పెదవులు జుర్చుకోసాగాడు పిశాల కూడ
తన కాళ్ళు రెండూ అతని నడుం మీద వేసి పిర్రల్ని
అదుముతూ అతన్ని ఇంకా దగ్గరకు లాక్కుంది. అతని
రెండు చేతులూ ఆమె పాలిండ్ల పని పడుతూ బిగి
కౌగిలితో వూపిరాడకుండా ముద్దాడుతున్నాడు.

ఆమె కష్టపడి తప్పించుకుంటూ " ఏయ్ ఏమిటలా మరీ అంత గట్టిగా పిసికేస్తున్నావు. ఎంత నొప్పి పెడుతున్నాయో తెలుసా " అంటూ గారం గా అంది.

చంద్రం నవ్వుతూ ఆమె ముచ్చికల్ని ముణిపంటితో కొరిక్కి అల్లరి చేస్తున్నాడు.

ఏయ్ వాటిని వదులు ఇంక అని బలవంతంగా నోటిని తప్పించి తన నోరు అందించి చేతులతో అతని నడుమును మరింత గట్టిగా నొక్కుకుంది.

అతని మగసిరి ఆమె జఘనాన్ని వత్తుతుంటే తట్టుకోవడం కష్టమై చంద్రా ఎందుకలా ఏడిపిస్తావు ? స్లీప్ ఇక వూరించింది చాలు గానీ. ఇంక రా అంటూ గోముగా బతిమాలుతూ తొడలు పిశాలం చేసింది.

చంద్రం అల్లరిగా నవ్వి తల అడ్డంగా వూపుతూ " ఉహు అదంతా నీ పని. నాకేమీ తెలుసు అవన్నీ " అంటూ ఆమెని మరింత వూరిస్తూ మళ్ళీ స్తనాలని ముద్దాడ సాగాడు.

పిశాల నవ్వి ఒక చేత్తో అతని అంగాన్ని పట్టుకుని తన ఎర్రని చీతిక రోకి దూపుతూ " వూ ఇలాగే అల్లరి చెయ్యి.

నీ పెళ్ళి అయ్యాకా ఈ పనులు ఎవరు చేస్తారో చూస్తాగా " అని నవ్వింది.

చదునైన నీళ్ళలోకి నాగతి దిగినట్టు సర్పన దిగడం తో అబ్బా అంటూ తియ్యగా మూల్గింది.

చంద్రం బలంగా ఆమె లోపలి కంటా చొచ్చుకు పోతూ " అదిగో ఆమాటే వద్దన్నది. ఇక నాకు పెళ్ళి ప్రసక్తి లేదు " అన్నాడు.

ఆమె కురులను చిందర వందరగా చేస్తూ మరి మాట్లాడేందుకు అవకాశమివ్వకుండా పెదవులు మూసి తన నాలుకతో జుర్చుకుంటూ కింద కుండలోని మజ్జిగ చిలికినట్టు తన మగిసిరితో లోపలకంటా దూసుకుపోతూ కవ్వం లాగా తిప్పి మూల మూలల్లో తాకుకుతూ ఆమె అణువణువు పులకరించి పోతుండగా అతని విశాలమైన వజ్రాన్ని తన గుండెల కేసి అదుముకుంటూ అతని పిర్రల మీద బలంగా నొక్కుతూ కదులుతుంటే వారిద్దరి మధ్యా గాతీ కూడా చొరబడలేనంత హత్తుకు పోయి ఉన్నారు. ఇద్దరూ తనిపిచీరా మళ్ళీ ఈ అవకాశం దొరుకుతుందో లేదో అన్నట్టు తమ శక్తినంతా ఉపయోగిస్తూ ఆ సుఖం జుర్చు

కోవడానికి ఒకరిని మించి ఒకరు పోటీ పడుతూ కదుల్తుంటే ఆ గది అంతా మంచం చేసే చప్పుడులతో తీయన్న మూలుగులతో కేరింతలతో కొద్ది నిమిషాలు నిండి పోయింది.

పిశాల పలవరింతలతో " నన్ను కలిపేసుకో ఆ ఇంకా అలాగే మంమ్మ అబ్బా స్టేస్. లోపలకి అంటూ తీయ్యగా మూలుగుతూంది.

ఆ పిశాలా ఆ ఆ ఆగలేను ఐపోతూంది. ఆ ఆ అంటూ వుప్పెత్తున ఎగసిన సముద్ర కెరటం తీరాన్ని చేరినట్టు చంద్రం లోపలనుంచి పొంగిన కామ రసాలు ఆమె లోతుల్లో ప్రవహింప చేసి ఆమె మీద వంగి వాటి పోయాడు.

కొద్ది సమయం గడిచాక వాళ్ లోకి పెళ్ళి తినడానికి కొన్ని చిరు తిళ్ళు పట్టుకు వచ్చాడు. అన్నీ సిద్ధం గా ఉంచడం చూసి నవ్వింది పిశాల.

బాగా తాయారై వచ్చావే అంది.

అవును మరి ఈ రోజంతా ఇక్కడే కదా అందుకని అన్నాడు.

ఇంకా నయం. ఇప్పుడే వస్తాను అని చెప్పి వచ్చాను అంది
ఆదుర్తగా.

ఏమీ అక్కర లేదు. ఏమైన సరే రాత్రి వరకూ
వెళ్ళి వున్నాను. రాత్రి భోజనాల సమయానికి వస్తామని రమ్మ
కు తెలుసు. ఏదో మేనేజ్ చేస్తుందిలే. నువ్వు భయపడకు
అన్నాడు. మృదువుగా ఆమె చెంపలపై కంటా వచ్చిన
కురులను పక్కకు తోసాడు.

రాత్రి వరకూ, పర్వాలేదంటావా అడిగింది పిశాల.

ఏమీ పర్వాలేదన్నాగా అభయం ఇచ్చాడు

సరే అన్నట్టు తల వూపింది.

కానీ అలా వూపడం వల్ల తనకు చంద్రం తో కలిగిన
సంబంధం ఎన్ని రకాల సంబంధాలకు దారి తీస్తుందో
ఆలోచించ లేక పోయింది. ముందే తెలిస్తే జాగ్రత్త పడేదేమో.

ఇంకా ఉంది